

Αριθμός 438

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ) ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2021

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 22Ζ

<p>Προοίμιο. Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 139, 5.6.2018, σ. 1.</p>	<p>ΕΠΕΙΔΗ υφίσταται η υποχρέωση για την εφαρμογή των προνοιών της «Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της Φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις»· και</p>
<p>Επίσημη Εφημερίδα της Ε.Ε.: L 204, 26.6.2020, σ. 46.</p>	<p>της «Οδηγίας (ΕΕ) 2020/876 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ της 24ης Ιουνίου 2020 για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ προκειμένου να αντιμετωπιστεί η επείγουσα ανάγκη παράτασης ορισμένων προθεσμιών υποβολής και ανταλλαγής πληροφοριών στον τομέα της φορολογίας λόγω της πανδημίας COVID-19»,</p>
<p>205(I) του 2012 162(I) του 2014 95(I) του 2015 60(I) του 2016 98(I) του 2017 33(I) του 2018 119(I) του 2018 41(I) του 2021.</p>	<p>Ο Υπουργός Οικονομικών, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται από το άρθρο 22Ζ του περί Διοικητικής Συνεργασίας στον Τομέα της Φορολογίας (Τροποποιητικού) Νόμου, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα:</p>
<p>Συνοπτικός τίτλος.</p>	<p>1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Διοικητικής Συνεργασίας στον Τομέα της Φορολογίας σχετικά με Δηλωτέες Διασυννοριακές Ρυθμίσεις Διάταγμα του 2021.</p>
<p>Ορισμοί.</p>	<p>2.-(1) Σε αυτό το Διάταγμα, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια-</p> <p>«δευτερεύων ενδιάμεσος» περιλαμβάνει τη δεύτερη κατηγορία ενδιάμεσων και σημαίνει κάθε πρόσωπο το οποίο λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων και βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών και της συναφούς εμπειρογνωσίας και αντίληψης που απαιτούνται για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποθεθεί ότι γνωρίζει ότι έχει αναλάβει να παρέχει βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές σχετικά με τον σχεδιασμό, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διάθεση προς εφαρμογή ή τη διαχείριση της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης και επεκτείνεται σε κάθε πρόσωπο που έχει αναλάβει να παρέχει είτε απευθείας τη βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές είτε μέσω άλλων προσώπων·</p> <p>«ενδοομιλική τιμολόγηση ασφαλούς λιμένα» περιλαμβάνει κανόνες που υιοθετούνται από μια δικαιοδοσία (είτε είναι κράτος μέλος είτε τρίτη χώρα) χωρίς την ύπαρξη διμερούς ή πολυμερούς συμφωνίας και αφορά την απαλλαγή συγκεκριμένων φορολογούμενων από ορισμένες υποχρεώσεις, που διαφορετικά θα επιβάλλονταν από τους γενικούς κανόνες ενδοομιλικής τιμολόγησης μιας δικαιοδοσίας, στα πλαίσια των ενδοομιλικών συναλλαγών·</p> <p>«κύριος ενδιάμεσος» περιλαμβάνει την πρώτη κατηγορία ενδιάμεσων και σημαίνει κάθε πρόσωπο που σχεδιάζει, διαθέτει στην αγορά, οργανώνει ή διαθέτει προς εφαρμογή ή διαχειρίζεται την εφαρμογή μιας δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης·</p>
<p>ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1.</p>	<p>«Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 575/2013» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου Πιστωτικά Ιδρύματα και Επιχειρήσεις Επενδύσεων και την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 όπως τροποποιείται ή αντικαθίσταται·</p>
<p>4 του 1978 23 του 1978 41 του 1979 164 του 1987 159 του 1988 196 του 1989 10 του 1991</p>	<p>«Νόμος» σημαίνει τον περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο όπως αυτός τροποποιείται ή αντικαθίσταται·</p>

57 του 1991
 86(I) του 1994
 104(I) του 1995
 80(I) του 1999
 153(I) του 1999
 122(I) του 2002
 146(I) του 2004
 214(I) του 2004
 106(I) του 2005
 135(I) του 2005
 72(I) του 2008
 46(I) του 2009
 136(I) του 2010
 163(I) του 2012
 197(I) του 2012
 198(I) του 2012
 91(I) του 2013
 78(I) του 2014
 79(I) του 2014
 108(I) του 2015
 188(I) του 2015
 37(I) του 2016
 97(I) του 2017
 44(I) του 2018
 50(I) του 2018
 26(I) του 2020
 77(I) του 2020
 126(I) του 2020
 62(I) του 2021
 63(I) του 2021
 64(I) του 2021.

EE L 359 της
 16.12.2014, σ. 1 έως
 29.

«Οδηγία 2014/107/ΕΕ» σημαίνει την Οδηγία 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2014, για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα όπως τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

EE L 359 της
 5.6.2013, σ. 73.

«Οδηγία (ΕΕ) 2015/849» σημαίνει την Οδηγία (ΕΕ) 2016/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ης Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, κα της κατάργησης της Οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της Οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής όπως τροποποιείται ή αντικαθίσταται·

188(I) του 2007
 58(I) του 2010
 80(I) του 2012
 192(I) του 2012
 101(I) του 2013
 184(I) του 2014
 18(I) του 2016

ΔΙΟΡΘ. Ε.Ε.

Παρ. Ι(I), Αρ. 4564
 13(I) του 2018
 158(I) του 2018
 81(I) του 2019
 13(I) του 2021

ΔΙΟΡΘ. Ε.Ε. Παρ.Ι(I),
 Αρ. 4816

22(I) του 2021
 61(I) του 2021

«πραγματικός δικαιούχος» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στον περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστηριότητες Νόμο όπως αυτός τροποποιείται και αντικαθίσταται·

«πρόσωπο» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό στο Νόμο και περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο ή ένα νομικό πρόσωπο ή μια μη νομική οντότητα, όπως ο συνεταιρισμός ή άλλες ρυθμίσεις όπως τα εμπιστεύματα·

«ρύθμιση γενικής χρήσης» ορίζεται στον Νόμο ως «διασυνοριακή ρύθμιση η οποία έχει σχεδιαστεί, έχει διατεθεί στην αγορά, είναι έτοιμη για εφαρμογή ή καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή χωρίς να απαιτείται ουσιαστική εξατομίκευσή της»·

«συμμετέχοντες» ορίζονται ως τα πρόσωπα που συμμετέχουν ενεργά στη διασυνοριακή ρύθμιση και σχετίζονται ουσιαστικά με τη ρύθμιση.

«ρύθμιση» περιλαμβάνει όλους τους τύπους διακανονισμών, συναλλαγών, πληρωμών, μηχανισμών και δομών, είτε είναι νομικά εκτελεστοί είτε όχι.

(2) Οποιοδήποτε όροι οι οποίοι δεν ορίζονται διαφορετικά στο παρόν Διάταγμα, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται στην Οδηγία και στον Νόμο:

Νοείται ότι, για σκοπούς εφαρμογής του παρόντος Διατάγματος εταιρείες που είναι εγκατεστημένες, είτε λόγω σύστασης είτε λόγω κεντρικής διαχείρισης και ελέγχου, σε δικαιοδοσία που δεν έχει την έννοια της φορολογικής κατοικίας στο φορολογικό της καθεστώς, είτε επειδή η επιβολή φορολογίας σε τέτοιες δικαιοδοσίες επιβάλλεται με βάση την αρχή της εδαφικότητας, είτε επειδή δεν επιβάλλεται φόρος εταιρειών, τότε η εταιρεία θεωρείται φορολογικός κάτοικος της δικαιοδοσίας αυτής νοουμένου ότι δεν είναι φορολογικός κάτοικος σε οποιοδήποτε άλλη δικαιοδοσία.

Νέα ρύθμιση.

3.-(1) Σε περίπτωση προϋπάρχουσας ρύθμισης, όπως ρύθμισης της οποίας το πρώτο βήμα εφαρμογής έχει γίνει πριν από τις 25 Ιουνίου 2018, και η οποία παρατείνεται ή ανανεώνεται, αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως νέα ρύθμιση στο πλαίσιο εφαρμογής του Νόμου, εφόσον αυτή μεταβληθεί ουσιαστικά και καθορίζεται κατά περίπτωση.

(2) Οι αποφάσεις που λαμβάνονται σε σχέση με θέσεις φορολογικής συμμόρφωσης δεν καθιστούν αυτόματα μια προηγούμενη/παρελθοντική ρύθμιση, όπως ρύθμιση της οποίας το πρώτο βήμα εφαρμογής έχει γίνει πριν από τις 25 Ιουνίου 2018, ως «νέα» ρύθμιση.

Ρύθμιση γενικής χρήσης.

4.-(1) Η ρύθμιση γενικής χρήσης έχει ως βασικό χαρακτηριστικό ότι είναι διαθέσιμη για χρήση χωρίς να απαιτείται ουσιαστική εξατομίκευση της.

(2) Η ρύθμιση γενικής χρήσης δύναται να έχει υψηλό βαθμό τυποποίησης.

(3) Κάθε είδος μηχανισμού φορολογικού σχεδιασμού που διατίθεται στην αγορά ή προωθείται δεν λογίζεται απαραίτητα ως ρύθμιση γενικής χρήσης.

Νοείται ότι, εάν παρέχεται γνωμάτευση σε οποιοδήποτε θέμα που αφορά τη διασυνοριακή ρύθμιση, αυτή θα θεωρείται ότι έχει το χαρακτηριστικό της ουσιαστικής εξατομίκευσης και συνεπώς δεν αποτελεί ρύθμιση γενικής χρήσης.

(4) Πρόσθετες απαιτήσεις υποβολής πληροφοριών ισχύουν για δηλωτές διασυνοριακές ρυθμίσεις που εμπίπτουν επίσης στον ορισμό της ρύθμισης γενικής χρήσης.

(5) Οι ρυθμίσεις γενικής χρήσης δύναται να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής οποιουδήποτε από τα διακριτικά που παρουσιάζονται στο Παράρτημα IV του Νόμου.

Στοιχεία ρύθμισης.

5.-(1) Η ρύθμιση δύναται να περιλαμβάνει μια σειρά ρυθμίσεων ή και να αποτελείται από περισσότερα από ένα στάδια ή μέρη. Μια μόνο ρύθμιση μπορεί να περιλαμβάνει ενδεικτικά τα ακόλουθα βήματα/στοιχεία:

- (α) Τη χρηματοδότηση μιας εταιρείας,
- (β) τη σύναψη δανειακής σύμβασης,
- (γ) την καταβολή του δανείου,
- (δ) τις διαδοχικές πληρωμές των δανειακών τόκων και
- (ε) την αποπληρωμή του κεφαλαίου του δανείου.

(2) Μια προφορική συμφωνία μπορεί να αποτελεί ρύθμιση.

Ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, είναι έτοιμη για εφαρμογή, το πρώτο βήμα εφαρμογής της ρύθμισης έχει γίνει.

6.-(1) Μια ρύθμιση δεν μπορεί είναι διαθέσιμη για εφαρμογή έως ότου ο σχεδιασμός της ρύθμισης είναι οριστικός, δηλαδή όταν δεν υπάρχουν σημαντικοί παράγοντες που υπόκεινται σε αλλαγές κατά τον σχεδιασμό της.

(2) Μια ρύθμιση έχει οριστικοποιηθεί επαρκώς, όταν μπορεί να εφαρμοστεί από έναν πελάτη όπως οι «ρυθμίσεις γενικής χρήσης» που προωθούνται από κύριους ενδιάμεσους.

(3) Η ρύθμιση για να καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή, απαιτείται να έχει κοινοποιηθεί στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο.

(4) Μια ρύθμιση μπορεί να είναι έτοιμη για εφαρμογή προτού διατεθεί για εφαρμογή, όπως όταν ο κύριος ενδιαμέσος ολοκληρώσει τον σχεδιασμό μιας ρύθμισης, αλλά αυτή προωθείται σε πιθανούς πελάτες σε μεταγενέστερη ημερομηνία.

(5) Μια ρύθμιση μπορεί να είναι έτοιμη για εφαρμογή εάν έχει αναπτυχθεί εσωτερικά από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο και ο σχεδιασμός της ρύθμισης είναι οριστικός:

Νοείται ότι, μια ρύθμιση δεν θεωρείται οριστική όταν κατά τον σχεδιασμό της υπάρχουν σημαντικοί παράγοντες που υπόκεινται σε αλλαγές.

Ο καθορισμός του χρονικού σημείου κατά το οποίο το πρώτο βήμα μιας ρύθμισης έχει γίνει, είναι ζήτημα γεγονότων και, πρέπει να γίνεται με βάση τα χαρακτηριστικά της κάθε περίπτωσης, περιλαμβανομένων των ακόλουθων:

- i. Ένας κύριος ενδιαμέσος έχει σχεδιάσει μια ρύθμιση έτσι ώστε να πληρείται τουλάχιστον ένα διακριτικό και παράλληλα εξακολουθεί να εργάζεται για την οριστικοποίηση ορισμένων μεταγενέστερων βημάτων στη συναλλαγή. Εν τω μεταξύ, ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος προχωρά στη σύσταση μιας νέας οντότητας σε μία δικαιοδοσία. Η δημιουργία μιας νέας οντότητας θεωρείται ότι είναι το πρώτο βήμα για την εφαρμογή της δηλωτέας ρύθμισης.
- ii. Μια οντότητα προτίθεται να μεταφέρει ορισμένα περιουσιακά στοιχεία σε μια θυγατρική της στο εξωτερικό, αλλά δεν έχει επεξεργαστεί ακόμη τις λεπτομέρειες, καθώς ο κύριος ενδιαμέσος εξετάζει, όχι σε βάθος, διάφορες επιλογές. Κατά το στάδιο αυτό του σχεδιασμού της ρύθμισης δεν είναι ακόμη γνωστό εάν η συναλλαγή θα πληροί κάποιο από τα διακριτικά, καθώς ο σχεδιασμός της ρύθμισης είναι ακόμη σε πρώιμο στάδιο. Ωστόσο, ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος αποφασίζει τη σύσταση μιας θυγατρικής οντότητας σε μία δικαιοδοσία, σε περίπτωση που αποφασίσει να προχωρήσει. Η σύσταση θυγατρικής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το πρώτο βήμα, καθώς ο σχεδιασμός της ρύθμισης δεν έχει ακόμη συμφωνηθεί.

7.-(1) Η υποχρέωση υποβολής πληροφοριών από φυσικό πρόσωπο σχετικά με τις δηλωτέες διασυννοιακές ρυθμίσεις μεταξύ του εν λόγω φυσικού προσώπου και ενός νομικού προσώπου εξαρτάται από το κατά πόσο η εμπλοκή του φυσικού προσώπου, σε σχέση με μια δηλωτέα διασυννοιακή ρύθμιση, πραγματοποιείται για λογαριασμό του ίδιου του φυσικού προσώπου ή για λογαριασμό του νομικού προσώπου.

(2) Σε περιπτώσεις όπου:

- (α) Φυσικό πρόσωπο εργοδοτείται σε εταιρεία και ενεργεί για λογαριασμό της εργοδότης εταιρείας βάσει συμβάσεως απασχόλησης, τότε μόνο η εταιρεία μπορεί να θεωρείται ως ενδιαμέσος και όχι ο εργαζόμενος.
- (β) πρόσωπο που είναι συνétairos ενός συνεταιρισμού και εμπλέκεται σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης του συνεταιρισμού σε ορισμένες δηλωτέες συναλλαγές, τότε ο συνεταιρισμός θα θεωρείται ως ενδιαμέσος.
- (γ) φυσικό πρόσωπο που αποστέλλεται από τον εργοδότη του για να εργαστεί για άλλο πρόσωπο υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης σύμφωνα με τους όρους μιας συμφωνίας απόσπασσης, τότε το πρόσωπο που φιλοξενεί τον αποσπασθέντα θα θεωρείται ως ο ενδιαμέσος.

8.-(1) Οι συμμετέχοντες θεωρούνται τα πρόσωπα που παίρνουν μέρος σε μια διασυννοιακή ρύθμιση και σχετίζονται ουσιαστικά με τη ρύθμιση. Ο προσδιορισμός των συμμετεχόντων σε μια ρύθμιση αποτελεί ζήτημα γεγονότων και βαθμού συμμετοχής.

(2) Στην περίπτωση που μια ρύθμιση είναι νομική σύμβαση, οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση θα είναι τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης:

Νοείται ότι, τα πρόσωπα που υπογράφουν τη σύμβαση εκ μέρους των συμμετεχόντων σε αυτή, όπως ο διευθυντής μιας εταιρείας, δεν θεωρούνται οι ίδιοι ως συμμετέχοντες στη ρύθμιση:

Νοείται περαιτέρω ότι, η έννοια της ρύθμισης είναι ευρύτερη της έννοιας της συμφωνίας και είναι ανεξάρτητη της ύπαρξης ή όχι συμφωνίας μεταξύ των συμμετεχόντων.

Υποχρέωση υποβολής πληροφοριών από πρόσωπα.

Συμμετέχοντες στη ρύθμιση.

- Οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση δεν έχουν όλοι τη φορολογική κατοικία τους στην ίδια δικαιοδοσία.
9. Η προϋπόθεση ότι, δεν έχουν όλοι οι συμμετέχοντες στη ρύθμιση τη φορολογική κατοικία τους στην ίδια δικαιοδοσία, ισχύει και όταν τουλάχιστον ένας από τους συμμετέχοντες σε μια ρύθμιση δεν είναι φορολογικός κάτοικος σε καμία δικαιοδοσία.
- Ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση έχουν τη φορολογική κατοικία τους ταυτόχρονα σε περισσότερες από μία δικαιοδοσίες.
10. Όταν ένα νομικό πρόσωπο διαθέτει διπλή φορολογική κατοικία σε δύο αντίστοιχες δικαιοδοσίες και συμμετέχει σε μια συναλλαγή ή ρύθμιση μέσω ενός άλλου νομικού προσώπου που είναι φορολογικός κάτοικος σε μία από τις δύο δικαιοδοσίες, τότε πληρείται η προϋπόθεση ότι ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση έχουν τη φορολογική κατοικία τους ταυτόχρονα σε περισσότερες από μία δικαιοδοσίες.
- Ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σε εκείνη τη δικαιοδοσία και η ρύθμιση αποτελεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητας της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.
11. Όταν σε ένα νομικό πρόσωπο που είναι κάτοικος σε κράτος-μέλος, χορηγείται δάνειο από μόνιμη εγκατάσταση/υποκατάστημα εγχώριας τράπεζας που εδράζεται ωστόσο σε δικαιοδοσία τρίτης χώρας, τότε πληρείται η προϋπόθεση ότι ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία μέσω μόνιμης εγκατάστασης ευρισκόμενης σε εκείνη τη δικαιοδοσία και η ρύθμιση αποτελεί μέρος ή το σύνολο της δραστηριότητας της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.
- Ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία χωρίς να διαθέτουν φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην εν λόγω δικαιοδοσία, η ρύθμιση πρέπει να αποτελεί μέρος ή το σύνολο της εν λόγω δραστηριότητας που εκτελείται σε αυτή την άλλη δικαιοδοσία για να θεωρείται διασυνοριακή ρύθμιση.
12. Όταν ένας ή περισσότεροι από τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση ασκούν δραστηριότητα σε άλλη δικαιοδοσία χωρίς να διαθέτουν φορολογική κατοικία ή μόνιμη εγκατάσταση στην εν λόγω δικαιοδοσία.
- 13.-(1) Ρυθμίσεις που ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στην αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών για φορολογικούς σκοπούς, ως απαιτείται βάσει διμερών ή πολυμερών Συμβάσεων ή Οδηγιών, ή που ενδέχεται να έχουν αντίκτυπο στον προσδιορισμό του πραγματικού δικαιούχου που απαιτείται βάσει της σχετικής εθνικής νομοθεσίας, ή διμερών ή πολυμερών Συμβάσεων θα θεωρούνται διασυνοριακές ρυθμίσεις.
- (2) Ενδεικτικά παραδείγματα τέτοιων ρυθμίσεων αποτυπώνονται στους Πρότυπους Κανόνες Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης του ΟΟΣΑ για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς (ΚΠΑ) και για τις αδιαφανείς διασυνοριακές δομές και στα σχετικά ερμηνευτικά σχόλια.
- Κατηγορίες ενδιάμεσων.
14. Κάθε πρόσωπο που εμπίπτει στον ορισμό του «κύριου ενδιάμεσου» ή του «δευτερεύοντος ενδιάμεσου» θα θεωρείται ως ενδιάμεσος, εφόσον πληροί τουλάχιστον μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- (α) Έχει τη φορολογική του κατοικία σε κράτος-μέλος·
 - (β) διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση σε κράτος-μέλος μέσω της οποίας να παρέχονται οι υπηρεσίες που άπτονται της ρύθμισης·
 - (γ) έχει συσταθεί σε κράτος-μέλος ή να διέπεται από τους νόμους κράτους-μέλους·

Πρώτη κατηγορία
ενδιάμεσων-Κύριος
ενδιάμεσος.

(δ) έχει εγγραφεί σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης που σχετίζεται με την παροχή νομικών, φορολογικών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε ένα κράτος-μέλος.

15.-(1) Οι κύριοι ενδιάμεσοι περιλαμβάνουν πρόσωπα που σχεδιάζουν ενεργά και παρέχουν συμβουλευτική καθοδήγηση για δομές φορολογικού σχεδιασμού, όπως είναι οι επαγγελματίες φοροτεχνικοί σύμβουλοι ή άλλα πρόσωπα που ειδικεύονται σε φορολογικά θέματα.

(2) Κύριοι ενδιάμεσοι μιας ρύθμισης λογίζονται και τα εσωτερικά τμήματα νομικών προσώπων, τα οποία σχεδιάζουν και παρέχουν συμβουλευτική καθοδήγηση σε άλλα μέλη του ομίλου σε σχέση με τις δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις.

(3) Ένας κύριος ενδιάμεσος δύναται να είναι υπεύθυνος για τη διάθεση μιας ρύθμισης ή δομής στην αγορά, όταν ενθαρρύνει τυχόν πελάτες να εφαρμόσουν τη ρύθμιση αυτή.

(4) Ο κύριος ενδιάμεσος αναμένεται ότι έχει πλήρη κατανόηση και γνώση των λεπτομερειών που σχετίζονται με τη διασυννοριακή ρύθμιση, λαμβάνοντας υπόψη ότι για να σχεδιάσει και να συμβουλευθεί αποτελεσματικά για μια δομή, πρέπει να γνωρίζει όλα τα σημαντικά χαρακτηριστικά και τις λεπτομέρειες της ρύθμισης:

Νοείται ότι, πρόσωπο που εμπλέκεται σε διασυννοριακή ρύθμιση, χωρίς γνώση αυτών των ουσιαστών πτυχών της, δεν θα θεωρείται ως κύριος ενδιάμεσος.

Δεύτερη κατηγορία
ενδιάμεσων-
Δευτερεύων
ενδιάμεσος.

16.-(1) Δευτερεύοντες ενδιάμεσοι περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται, φοροτεχνικούς συμβούλους, πάροχους διοικητικών υπηρεσιών, δικηγόρους, διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων, τράπεζες και ασφαλιστικές εταιρείες, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κύριοι ενδιάμεσοι.

(2) Δευτερεύοντες ενδιάμεσοι μιας ρύθμισης λογίζονται και τα πρόσωπα τα οποία παρέχουν συμβουλευτική καθοδήγηση σε άλλα μέλη του ομίλου σε σχέση με τις δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι κύριοι ενδιάμεσοι και ανήκουν σε εσωτερικά τμήματα νομικών προσώπων.

(3) Η βοήθεια, η συνδρομή ή οι συμβουλευτικές υπηρεσίες που παρέχονται από τους δευτερεύοντες ενδιάμεσους δύναται να περιλαμβάνουν την παροχή φορολογικών και νομικών ή άλλων συμβουλευτικών υπηρεσιών σχετικά με τον προγραμματισμό ή τη δομή συναλλαγών, εμπειρογνωμοσύνης ή γνώσης, χρηματοδότησης, διοικητικών υπηρεσιών και υπηρεσιών καταπιστευμάτων, λογιστικών συμβουλευτικών υπηρεσιών και γενικά οποιωνδήποτε άλλων επαγγελματικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης:

Νοείται ότι, η παροχή υπηρεσιών συμμόρφωσης σε σχέση με ιστορικά δεδομένα εφόσον δεν αποτελούν μέρος της εφαρμογής της ρύθμισης, όπως η παροχή βοήθειας για την συμπλήρωση της φορολογικής δήλωσης πελάτη που είχε προηγουμένως συμμετάσχει σε μια δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση, δεν σημαίνει ότι το πρόσωπο που παρέχει την υπηρεσία αποτελεί ενδιάμεσο καθότι παρόλο που ο υπεύθυνος φορολογικής συμμόρφωσης παρέχει βοήθεια ή συνδρομή σε σχέση με τη ρύθμιση, τέτοια ενέργεια δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις του ορισμού του ενδιάμεσου που περιλαμβάνουν τον σχεδιασμό, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή τη διάθεση προς εφαρμογή ή τη διαχείριση της εφαρμογής της ρύθμισης.

Νοείται περαιτέρω ότι, ένας ελεγκτής δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως ενδιάμεσος, εάν κατά την επανεξέταση των λογιστικών εγγραφών έχει εντοπίσει δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις, καθότι παρόλο που ο ελεγκτής παρέχει βοήθεια ή συνδρομή σε σχέση με τη ρύθμιση, τέτοια ενέργεια δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις του ορισμού του ενδιάμεσου που περιλαμβάνουν τον σχεδιασμό, τη διάθεση στην αγορά, την οργάνωση ή την διάθεση προς εφαρμογή ή την διαχείριση της εφαρμογής της ρύθμισης.

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, η γνωμοδότηση σχετικά με το εάν μια συναλλαγή είναι δηλωτέα δεν δημιουργεί από μόνη της υποχρέωση δήλωσης, καθότι ο ορισμός του ενδιάμεσου δεν θα ικανοποιείτο. Ωστόσο, εάν κατά τη διάρκεια της παροχής της υπηρεσίας της γνωμοδότησης, το πρόσωπο παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες σχετικά με τον τρόπο της καλύτερης δόμησης της συναλλαγής, τότε τέτοιες ενέργειες θα μπορούσαν να καταστήσουν το εν λόγω πρόσωπο ως ενδιάμεσο για την εν λόγω ρύθμιση.

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, ένα πρόσωπο δεν δύναται να χαρακτηριστεί ως δευτερεύων ενδιάμεσος, εάν δεν γνωρίζει και δεν θα μπορούσε εύλογα να υποτεθεί ότι γνωρίζει, ότι παρέχει βοήθεια, συμβουλές ή συνδρομή, σχετικά με το σχεδιασμό, τη διάθεση προς εφαρμογή, τη διάθεση στην αγορά, τη διαχείριση της εφαρμογής ή την οργάνωση μιας δηλωτέας

διασυννοριακής ρύθμισης, και είχε λίγη ή καθόλου γνώση ή κατανόηση του τί συνεπάγεται πραγματικά η ρύθμιση.

Κριτήριο «Γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει».

17.-(1) Το κριτήριο για το κατά πόσο ένα πρόσωπο γνωρίζει ή θα μπορούσε ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει ότι έχει αναλάβει να παρέχει βοήθεια, συμβουλές ή συνδρομή σχετικά με μια δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση, θα πρέπει να καθορίζεται αντικειμενικά, με αναφορά στις ακόλουθες παραμέτρους:

- (α) Σχετικά γεγονότα και περιστάσεις·
- (β) διαθέσιμες πληροφορίες·
- (γ) σχετική εμπειρογνωμοσύνη και κατανόηση, δεδομένου του τύπου της υπηρεσίας.

(2) Για να είναι δυνατή η υποβολή των πληροφοριών σε σχέση με μια δηλωτέα διασυννοριακή ρύθμιση, οι πληροφορίες αυτές θα πρέπει να είναι στη γνώση, την κατοχή ή τον έλεγχο του επηρεαζόμενου προσώπου. Σε διαφορετική περίπτωση τα εν λόγω πρόσωπα δεν υποχρεούνται να συμπεριλάβουν στην έκθεσή τους, πληροφορίες που δεν γνωρίζουν, κατέχουν ή ελέγχουν.

Εφαρμογή κριτηρίου «Γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει» από δευτερεύοντες ενδιάμεσους.

18.-(1) Το κριτήριο «γνωρίζει ή μπορεί ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει» πληρείται εάν ένα λογικά σκεπτόμενο πρόσωπο στη θέση του δευτερεύοντος ενδιαμέσου διαθέτει τον σχετικό βαθμό εμπειρογνωμοσύνης και κατανόησης που απαιτείται για την παροχή της υπηρεσίας. Επίσης, το εν λόγω κριτήριο προϋποθέτει ότι ο δευτερεύων ενδιάμεσος διαθέτει επαρκείς γνώσεις και επαγγελματικό υπόβαθρο που συνήθως θα αναμενόταν από το πρόσωπο που παρέχει την υπηρεσία της διεκπεραίωσης πληρωμών με βάση τα κριτήρια συλλογής διαθέσιμων πληροφοριών όπως αυτά ορίζονται βάσει των διαδικασιών δέουσας επιμέλειας. Οι δευτερεύοντες ενδιάμεσοι δεν υποχρεούνται να διαθέτουν ή να εφαρμόζουν επίπεδο εμπειρογνωμοσύνης πέραν αυτού που απαιτείται εύλογα για την παροχή της υπηρεσίας. Αυτά που ευλόγως αναμένεται να γνωρίζει ένας δευτερεύων ενδιάμεσος εξαρτώνται από τις περιστάσεις, ιδίως από το επίπεδο συμμετοχής του σε μια συγκεκριμένη ρύθμιση.

(2) Πρόσωπο που παρέχει μια υπηρεσία και μπορεί να παράσχει στοιχεία περί του ότι δεν πληρούσε το κριτήριο του ότι «γνωρίζει ή θα μπορούσε ευλόγως να υποτεθεί ότι γνωρίζει», δεν είναι υποχρεωμένο να υποβάλει πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου. Ένας δευτερεύων ενδιάμεσος μπορεί να εμπλέκεται μόνο σε ένα συγκεκριμένο μέρος μιας ευρύτερης ρύθμισης, καθότι μπορεί να μην είναι σε θέση, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, να εκτιμήσει κατά πόσο η ρύθμιση είναι διασυννοριακή ή εάν επιπίπτει σε κάποιο διακριτικό:

Νοείται ότι, το κριτήριο δεν πληρείται σε περίπτωση δευτερεύοντος ενδιαμέσου που διεκπεραιώνει διαδικασίες ετοιμασίας και υποβολής εντύπων σε σχέση με κάποια συναλλαγή, εκτός εάν το πρόσωπο αυτό διαθέτει άλλες πληροφορίες που θα οδηγούσαν στο συμπέρασμα ότι η συναλλαγή αποτελεί μέρος της εφαρμογής μιας δηλωτέας διασυννοριακής ρύθμισης.

(3) Ένας δευτερεύων ενδιάμεσος δεν έχει πάντα πλήρη γνώση των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων της ρύθμισης για την οποία ανέλαβε να παράσχει υπηρεσίες. Ένα τέτοιο πρόσωπο θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις πληροφορίες, οι οποίες είναι άμεσα διαθέσιμες σε αυτόν κατά την παροχή της υπηρεσίας.

(4) Τέτοιες πληροφορίες περιλαμβάνουν πληροφορίες που εξασφαλίζονται κατά τη διάρκεια της γνωριμίας με τον πελάτη και της διαδικασίας ανάληψης μιας υπηρεσίας, σύμφωνα με τυποποιημένες διαδικασίες δέουσας επιμέλειας που έχουν σχεδιαστεί για εμπορικούς ή κανονιστικούς σκοπούς, καθώς και οποιεσδήποτε πληροφορίες συλλέγονται οι οποίες σχετίζονται με την παροχή της συγκεκριμένης υπηρεσίας.

(5) Οι δευτερεύοντες ενδιάμεσοι δεν αναμένεται να προβούν σε περαιτέρω ενδελεχή έλεγχο για να διαπιστώσουν εάν η παρεχόμενη υπηρεσία ενεργοποιεί την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών. Ένας δευτερεύων ενδιάμεσος θα πρέπει να εφαρμόζει τη δέουσα επιμέλεια που είθισται για τον τύπο συναλλαγής και τον εκάστοτε πελάτη. Ωστόσο, εάν ένας δευτερεύων ενδιάμεσος σκόπιμα αποτύχει να εφαρμόσει τη συνήθη δέουσα επιμέλεια ή βρει άλλους τρόπους για να μείνει εσκεμμένα αμαθής με το να μην προβεί σε συγκεκριμένες ερωτήσεις, τότε ενδέχεται να εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις του κριτηρίου και να θεωρείται ως ενδιάμεσος.

(6) Ένας δευτερεύων ενδιάμεσος μπορεί να έχει πρόσβαση σε πληροφορίες που δεν θα διαβάζονταν ή εξετάζονταν κατά τη συνήθη διεξαγωγή των εργασιών του αφού τέτοια πληροφόρηση δεν είναι αναγκαία ως προς τη σωστή και επαρκή παροχή της υπηρεσίας. Σε

τέτοια περίπτωση ο δευτερεύων ενδιάμεσος δεν υποχρεούται να προβεί σε περαιτέρω εξέταση τέτοιων στοιχείων για να διαπιστώσει εάν η παρεχόμενη υπηρεσία εμπίπτει σε κάποιο διακριτικό.

(7) Εάν στα πλαίσια της συνήθους εκτέλεσης των καθηκόντων του ο ενδιάμεσος απαιτείται να μελετήσει μόνο μέρος των σχετικών εγγράφων, όπως για παράδειγμα τη συνοπτική παρουσίαση, τότε δεν υπάρχει υποχρέωση να διαβάσει περαιτέρω τα έγγραφα για να εντοπίσει πληροφορίες που να υποδηλώνουν ότι η ρύθμιση είναι δηλωτέα.

(8) Σε περιπτώσεις προσώπων που αποτελούν μέρος ομίλου που οι πληροφορίες μπορούν να διαχυθούν μεταξύ διαφόρων τμημάτων και μονάδων της, δεν αναμένεται από το πρόσωπο που έχει δεσμευτεί να παρέχει μια υπηρεσία να γνωρίζει όλα όσα είναι γνωστά εντός του ομίλου, υπό την προϋπόθεση ότι μπορεί να αποδειχθεί ότι δεν υπάρχει απόπειρα σκόπιμου κατακερματισμού της γνώσης.

19.-(1) Η εφαρμογή του κριτηρίου του κυρίου οφέλους ικανοποιείται όταν η ρύθμιση είναι τέτοια που, μπορεί να αποδειχθεί ότι, ένα φορολογικό πλεονέκτημα, όπως αυτό ορίζεται στο Νόμο, είναι το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που ένα πρόσωπο δύναται εύλογα να αντλήσει από τη ρύθμιση, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων:

Νοείται ότι, το φορολογικό πλεονέκτημα αφορά φόρους που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό ενός κράτους-μέλους ή των εδαφικών ή διοικητικών υποδιαιρέσεων του (συμπεριλαμβανομένων των τοπικών αρχών) με εξαίρεση τον ΦΠΑ, τους τελωνιακούς δασμούς ή τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης που καλύπτονται από άλλη ευρωπαϊκή νομοθεσία για τη διοικητική συνεργασία ως επίσης και τις υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης πληρωτέες προς τη Δημοκρατία ή άλλο κράτος-μέλος ή μια υποδιαίρεση αυτών ή προς ιδρύματα κοινωνικών ασφαλίσεων δημοσίου δικαίου.

(2) Ένα φορολογικό πλεονέκτημα μπορεί να προκύψει όταν μια ρύθμιση αποτρέπει την ανάκυψη φορολογικού μειονεκτήματος όπως συμβαίνει μέσω μιας τροποποίησης της φορολογικής νομοθεσίας.

(3) Η εφαρμογή του κριτηρίου του κυρίου οφέλους, μπορεί να γίνει βάσει ποιοτικών και ποσοτικών μετρήσεων λαμβάνοντας υπόψη την αξία του αναμενόμενου φορολογικού πλεονεκτήματος σε σύγκριση με την αξία οποιουδήποτε άλλου πλεονεκτήματος που ενδέχεται να προκύψει.

(4) Άλλο πλεονέκτημα θεωρείται οποιοδήποτε πλεονέκτημα, πέραν του «φορολογικού πλεονεκτήματος», ως ορίζεται στον Νόμο, το οποίο αναμένεται εύλογα ότι θα προέλθει από τη ρύθμιση.

(5) Για να προσδιοριστεί κατά πόσο μια ρύθμιση έχει φορολογικό πλεονέκτημα, αυτό επιτυγχάνεται μέσω σύγκρισης μεταξύ του ποσού του οφειλόμενου φόρου, λαμβανομένης υπόψη της ρύθμισης, με το ποσό που θα οφειλόταν υπό τις ίδιες συνθήκες, ελλείψει της ρύθμισης.

(6) Η εφαρμογή του κριτηρίου του κυρίου οφέλους είναι αντικειμενική. Δεν είναι απαραίτητο να εξεταστούν τα συγκεκριμένα κίνητρα ή οι προθέσεις ενός προσώπου που προβαίνει σε μια ρύθμιση. Δεν έχει σημασία εάν το πρόσωπο επεδίωκε φορολογικό πλεονέκτημα από τη ρύθμιση ή εάν είχε άλλες επιδιώξεις σε σχέση με τη ρύθμιση, αλλά σημασία έχει το κατά πόσο η ρύθμιση είναι τέτοια που το φορολογικό πλεονέκτημα είναι το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που ένα πρόσωπο μπορεί εύλογα να αναμένεται να αντλήσει από τη ρύθμιση.

Διακριτικά κατηγορίας A: Γενικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κυρίου οφέλους.

20. Τα διακριτικά της κατηγορίας A περιλαμβάνουν γενικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κυρίου οφέλους. Οι ρυθμίσεις δεν θα ενεργοποιήσουν τα διακριτικά αυτά, εκτός εάν το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που ένα πρόσωπο μπορεί εύλογα να αναμένεται να αντλήσει από τη ρύθμιση αυτή είναι η απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος, που αφορά φόρους που επιβάλλονται από ή για λογαριασμό ενός κράτους μέλους ή των εδαφικών ή διοικητικών υποδιαιρέσεων του.

Διακριτικό A.1 - Όροι εμπιστευτικότητας.

21.-(1) Το διακριτικό A.1 σκοπεύει να καλύψει τους όρους εμπιστευτικότητας που ενδέχεται να αποσκοπούν, μεταξύ άλλων:

- i. να εμποδίσουν το Τμήμα Φορολογίας ή οποιαδήποτε άλλη φορολογική αρχή κράτους μέλους να γνωρίζει, εξετάζει, επιδιώκει να αποτρέψει ή προσβάλλει την εγκυρότητα ή λειτουργικότητα μιας ρύθμισης, σε οποιοδήποτε βαθμό.

- ii. να εμποδίσουν το Τμήμα Φορολογίας ή οποιαδήποτε άλλη φορολογική αρχή κράτους μέλους να λάβει νομοθετικά ή άλλα μέτρα που θα παρεμπόδιζαν τη λειτουργικότητα μιας ρύθμισης.
- iii. στη διατήρηση της ικανότητας ενός ενδιαμέσου να μην αποκαλύπτει τις λεπτομέρειες μιας ρύθμισης, προκειμένου να προστατεύσει το αντίστοιχο ανταγωνιστικό του πλεονέκτημα.

(2) Για να εμπίπτει ένας όρος εμπιστευτικότητας στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω διακριτικού:

- i. Δεν χρειάζεται να περιέχει ειδική αναφορά σε μια φορολογική αρχή ή άλλους ενδιαμέσους ή σε άλλη οντότητα/πρόσωπο·
- ii. μπορεί να είναι γραπτός ή προφορικός·
- iii. είναι άνευ σημασίας αν θα προκύψει τελικά ή όχι φορολογικό πλεονέκτημα.

(3) Ο όρος εμπιστευτικότητας δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται ρητά στον περιορισμό κοινοποίησης, είναι μόνο απαραίτητο να έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της κοινοποίησης του αναμενόμενου φορολογικού πλεονεκτήματος έναντι άλλων ενδιαμέσων ή του Τμήματος Φορολογίας ή άλλων φορολογικών αρχών κρατών μελών.

(4) Η παρουσία όρων εμπιστευτικότητας δεν ενεργοποιεί απαραίτητα την υποβολή πληροφοριών, εκτός εάν είναι λογικό να εκληφθεί, από αντικειμενική άποψη, ότι, ο όρος εμπιστευτικότητας αφορά στην εξασφάλιση φορολογικού πλεονεκτήματος έναντι άλλων ενδιαμέσων ή του Τμήματος Φορολογίας ή άλλων φορολογικών αρχών κρατών μελών:

Νοείται ότι, οι συμφωνίες εχεμύθειας που αποσκοπούν στην προστασία εμπορικών και/ή προσωπικών δεδομένων δεν καλύπτονται από το παρόν διακριτικό.

22.-(1) Το διακριτικό A.2 εφαρμόζεται σε όλες τις μορφές αμοιβής που δικαιούται να λάβει ένας ενδιαμέσος, σε σχέση με μια ρύθμιση:

Διακριτικό A.2 -
Αμοιβή σε σχέση
με φορολογικό
πλεονέκτημα.

Νοείται ότι, το διακριτικό A.2 δεν περιλαμβάνει απαραίτητα περιπτώσεις που υπάρχει αμοιβή για την παροχή υπηρεσιών μετά την εφαρμογή της ρύθμισης, όπως είναι η υπηρεσία βοήθειας σε φορολογική εξέταση.

Νοείται περαιτέρω ότι, το διακριτικό A.2 εφαρμόζεται μόνο από τον ενδιαμέσο που έχει το δικαίωμα να λαμβάνει την καθορισμένη αμοιβή και δεν καλύπτει άλλους ενδιαμέσους που ενδέχεται να εμπλέκονται στη ρύθμιση.

(2) Σύμφωνα με το διακριτικό A.2 η αμοιβή του ενδιαμέσου, ή άλλη μορφή αποζημίωσης, για την παροχή μιας υπηρεσίας σε σχέση με μια διασυνοριακή ρύθμιση συνδέεται με την εξασφάλιση ενός φορολογικού πλεονεκτήματος.

(3) Η μορφή που δύναται να έχει μια ενδεχόμενη αμοιβή ή άλλη μορφή αποζημίωσης μπορεί να είναι:

- i. Τόκοι·
- ii. Επιβαρύνσεις·
- iii. Παροχή υπηρεσιών ή αγαθών·
- iv. Ποσοστό επί των φορολογικών πλεονεκτημάτων·
- v. Αμοιβή επιβράβευσης.

(4) Αποζημιώσεις ή αμοιβές που συνδέονται με φορολογικό πλεονέκτημα περιλαμβάνουν:

- (i) μια συμφωνία όπου ο ενδιαμέσος λαμβάνει ελάχιστη ή καθόλου αμοιβή προκαταβολικά, εκτός και έως ότου ο φορολογούμενος λάβει ή διατηρήσει ένα φορολογικό όφελος·
- (ii) μια συμφωνία όπου ο ενδιαμέσος λαμβάνει ένα ποσοστό του φορολογικού οφέλους που απολαμβάνει ο φορολογούμενος·
- (iii) αμοιβή επιβράβευσης λόγω του φορολογικού πλεονεκτήματος που έχει εξασφαλιστεί.

Διακριτικό Α.3 –
Τυποποιημένη
τεκμηρίωση και
δομές.

23.-(1) Για τους σκοπούς του διακριτικού Α.3, ο όρος «τυποποιημένη» σημαίνει:

- i την τεκμηρίωση ή/και τις δομές που ετοιμάζονται εκ των προτέρων, για τις οποίες τα χαρακτηριστικά των προσώπων στα οποία απευθύνονται/ προωθούνται/ προσφέρονται δεν λαμβάνονται γενικά υπόψη·
- ii. την τεκμηρίωση ή/και τις δομές που δεν υπόκεινται σε διαπραγματεύσεις των εμπλεκόμενων μερών·
- iii. την τεκμηρίωση ή/και τις δομές που είναι εύκολο να αναπαραχθούν και να διατεθούν στην αγορά ως τελικό προϊόν που ενδέχεται να τεθεί σε λειτουργία χωρίς την παροχή σημαντικών πρόσθετων υπηρεσιών.

(2) Ο όρος «ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή», όπως αυτός περιλαμβάνεται στον Νόμο εντός του διακριτικού Α.3. υποδηλώνει ότι η μερική τροποποίηση δεν αποκλείει στο να θεωρηθούν η τεκμηρίωση ή/και οι δομές ως τυποποιημένες. Εάν, τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των προσώπων στα οποία απευθύνονται/ προωθούνται/προσφέρονται επηρεάζουν ουσιαστικά τον σχεδιασμό της τεκμηρίωσης ή/και των δομών, τότε δεν πρόκειται για «ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή», ενώ εάν αυτά τον επηρεάζουν απλώς περιφερειακά και είναι δευτερεύουσας σημασίας όσον αφορά τον τρόπο λειτουργίας της ρύθμισης, τότε πρόκειται για «ουσιαστικά τυποποιημένη τεκμηρίωση και/ή δομή».

(3) Η τεκμηρίωση ή/και οι δομές είναι «ουσιαστικά τυποποιημένες» εάν ετοιμαστούν εκ των προτέρων και απαιτούν ελάχιστη ή καθόλου τροποποίηση για να ταιριάζουν σε έναν συγκεκριμένο πελάτη και είναι ζήτημα γεγονότων κατά πόσον διατίθενται σε περισσότερα από ένα πρόσωπα χωρίς να χρειάζονται ουσιαστική εξατομίκευση.

(4) Το παρόν διακριτικό καλύπτει τις ρυθμίσεις αυτές που συχνά αναφέρονται ως ρυθμίσεις «mass-marketed» ή «off-the-shelf», όπου το πρόσωπο που αγοράζει υπηρεσίες αγοράζει ένα τελικό προϊόν που απαιτεί μικρή ή καθόλου τροποποίηση. Τέτοιες παρεχόμενες υπηρεσίες δύναται να περιέχουν κατά κύριο λόγο φορολογικά κίνητρα και συνεπώς είναι πολύ πιθανόν το τελικό προϊόν να προωθεί ένα σχετικό φορολογικό πλεονέκτημα.

(5) Οι ρυθμίσεις γενικής χρήσης δύναται να εμπίπτουν στο παρόν διακριτικό, αφού παρουσιάζουν κοινά χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένης της τυποποιημένης μορφής εγγράφων ή και της τυποποιημένης δομής, και της έλλειψης εξατομίκευσης ή της ύπαρξης μόνο στοιχειώδους επίβλεψης και ελέγχου, από πλευράς του ενδιαμέσου.

Διακριτικά κατηγορίας Β: Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κυρίου οφέλους.

24. Τα διακριτικά της κατηγορίας Β περιλαμβάνουν ειδικά διακριτικά που συνδέονται με το κριτήριο του κυρίου οφέλους. Οι ρυθμίσεις δεν θα ενεργοποιήσουν τα διακριτικά αυτά, εκτός εάν το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που ένα πρόσωπο μπορεί εύλογα να αναμένεται να αντλήσει από τη ρύθμιση αυτή είναι η απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος.

Διακριτικό Β.1 -
Αγορά ζημιών,

25.-(1) Το διακριτικό Β.1 καλύπτει ρυθμίσεις όπου ο συμμετέχων λαμβάνει όλα τα ακόλουθα επινοημένα βήματα:

- i. Ο συμμετέχων αποκτά μια ζημιόγνο εταιρεία·
- ii. η κύρια δραστηριότητα της ζημιόγνου εταιρείας διακόπτεται·
- iii. ο συμμετέχων χρησιμοποιεί τις ζημίες της εταιρείας για να μειώσει τις φορολογικές του οφειλές·
- iv. τα επινοημένα βήματα είναι προσχεδιασμένα, τεχνητά ή/και περίπλοκα, χωρίς προφανή εμπορικό λόγο.

(2) Το διακριτικό πληρείται μόνο όταν ο αποκτών διακόπτει την κύρια δραστηριότητα της ζημιόγνου εταιρείας.

(3) Η αποκτώσα εταιρεία δεν θεωρείται ως συμμετέχων στην εν λόγω ρύθμιση. Η χρήση των ζημιών εντός της ίδιας φορολογικής επικράτειας δύναται να ικανοποιεί το Διακριτικό, νοουμένου η ρύθμιση έχει διασυνοριακό χαρακτήρα.

(4) Οι ενδοομιλικές εξαγορές υπόκεινται επίσης στο παρόν Διακριτικό.

Διακριτικό Β.2 -
Μετατροπή
εισοδημάτων σε
κεφάλαιο.

26.-(1) Το παρόν διακριτικό πληρείται όταν υπάρχει μετατροπή υφιστάμενης ή προσδοκώμενης ροής εισοδημάτων σε κεφάλαιο, δωρεές, ή άλλη κατηγορία εσόδων που φορολογούνται σε πιο χαμηλή ή άλλη μη φορολογητέα/απαλλασσόμενη μορφή.

(2) Για να εξακριβωθεί εάν κάποια άλλη κατηγορία εισοδημάτων φορολογείται σε χαμηλότερο επίπεδο ή απαλλάσσεται από τον φόρο, πρέπει να γίνει σύγκριση μεταξύ του ποσού του φόρου που θα ήταν πληρωτέος, εάν η μετατροπή των εισοδημάτων δεν πραγματοποιείτο, με το ποσό του οφειλόμενου φόρου, εάν υπάρχει.

(3) Σε περίπτωση που πρόσωπα λαμβάνουν δικαιώματα αγοράς μετοχών, ως μέρος του πακέτου αμοιβής τους, οποιαδήποτε αύξηση της αξίας θα μπορούσε να φορολογηθεί ως κεφαλαιουχικό κέρδος, ανάλογα με τη δικαιοδοσία της φορολογικής τους κατοικίας. Παρόλο που το πακέτο αμοιβής μπορούσε να αποτελείται εξ ολοκλήρου από εισοδήματα μισθών, τα δικαιώματα αγοράς μετοχών αποτελούν μια νόμιμη εμπορική επιλογή για την αμοιβή των εργαζομένων. Συνεπώς, δεν θεωρείται ότι υπάρχει μετατροπή εισοδήματος σε κεφάλαιο αλλά επιλογή μεταξύ διαφορετικών επιλογών που χρησιμοποιούνται ευρέως και έχουν μια υποκείμενη εμπορική λογική. Τα πιο πάνω έχουν εφαρμογή στις περιπτώσεις όπου τα δικαιώματα αγοράς μετοχών δεν υπερβαίνουν το 25% των πακέτου αμοιβής.

(4) Στις περιπτώσεις που οι ρυθμίσεις είναι προσχεδιασμένες ή δεν αποτελούν συνήθη εμπορική πρακτική ή περιλαμβάνουν πρόσθετα, τεχνητά βήματα που έχουν ως αποτέλεσμα να καθίστανται οι πληρωμές μη φορολογητέες ή φορολογητέες με πολύ χαμηλότερους συντελεστές, τότε είναι πιθανόν να αφορούν περιπτώσεις που τα ποσά θα έπρεπε να δηλωθούν ως εισόδημα και οι ρυθμίσεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα τη μετατροπή αυτού του εισοδήματος σε κεφάλαιο.

(5) Δεν χρειάζεται να υπάρχει προϋπάρχον δικαίωμα σε εισόδημα, προκειμένου να υπάρχει μετατροπή εισοδήματος σε κεφάλαιο, αν και στις περιπτώσεις που υπάρχει δικαίωμα σε εισόδημα, αυτό θα ληφθεί υπόψη στο κατά πόσο πληρείται το παρόν διακριτικό.

Διακριτικό Β.3 -
Συναλλαγές κυκλικού
χαρακτήρα.

27.-(1) Το παρόν διακριτικό πληρείται όταν διεξάγονται συναλλαγές κυκλικού χαρακτήρα που οδηγούν σε κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων (δηλαδή μετρητά ή ισοδύναμα μετρητών), και που περιλαμβάνουν:

- i. Παρεμβαλλόμενες οντότητες, χωρίς άλλη κύρια εμπορική λειτουργία, ή
- ii. συναλλαγές που αντισταθμίζουν ή ακυρώνουν η μία την άλλη (ή που έχουν παρόμοια χαρακτηριστικά).

(2) Μια ρύθμιση θεωρείται ότι οδηγεί σε «κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων», εάν η δικαιοδοσία από την οποία προέρχονται τα κεφάλαια είναι η ίδια με την δικαιοδοσία τελικού προορισμού:

Νοείται ότι, όταν τα Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα δεν είναι σε θέση να αναγνωρίσουν εάν η ρύθμιση εμπίπτει στο παρόν διακριτικό λόγω:

- (α) Του σημαντικού χρονικού διαστήματος που μπορεί να μεσολαβεί μεταξύ των μεταφορών κεφαλαίων που δημιουργεί πρακτικές δυσκολίες στον ενδιάμεσο ώστε να μπορέσει να ταυτοποιήσει τις συναλλαγές ως «κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων».
- (β) Δυσκολίας ταυτοποίησης της ρύθμισης ως κυκλική όταν η συνολική διαδρομή κεφαλαίων πραγματοποιείται από διαφορετικά χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα και οι πληροφορίες δεν είναι διαθέσιμες στον κάθε ενδιάμεσο, και εντός των συνήθων εργασιών τους δεν θα εξετάζονταν τα πιο πάνω, τότε θεωρείται ότι, δεν κατέχουν επαρκή πληροφόρηση για να κρίνουν κατά πόσο η ρύθμιση είναι δηλωτέα.

(3)(α) Για να κριθεί κατά πόσο οι οντότητες εξυπηρετούν κύρια εμπορική λειτουργία, πέραν της διευκόλυνσης των κυκλικών διαδρομών κεφαλαίων, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης για να εξεταστεί εάν οι κυκλικές διαδρομές κεφαλαίων εξυπηρετούν ελάχιστο ή καθόλου εμπορικό σκοπό και έχουν γίνει πρωτίστως για να εξασφαλιστεί μια προνομιακή φορολογική μεταχείριση που διαφορετικά δεν θα ήταν διαθέσιμη.

(β) Σε περιπτώσεις δομών που ενώ διαφαίνεται ότι πληρούν τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται στο παρόν διακριτικό και θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι περιλαμβάνουν παρεμβαλλόμενες οντότητες, εντούτοις μπορεί να υπάρχουν όπως εμπορικές λειτουργίες και κίνητρα, όπως όπως προστασία περιουσιακών στοιχείων, πρόσβαση σε αγορές και/εξειδικευμένο προσωπικό, δεν πληρείται το παρόν διακριτικό.

(4) Το παρόν διακριτικό δεν περιορίζεται σε συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων και/ή συνδεδεμένων μερών, αλλά ενδέχεται επίσης να υπάρχουν μη συνδεδεμένες οντότητες που συμμετέχουν στη συναλλαγή.

Διακριτικά κατηγορίας Γ: Ειδικά διακριτικά που συνδέονται με διασυνοριακές συναλλαγές.

28.-(1) Τα διακριτικά που αναφέρονται στις υποπαραγράφους (β)(i), (γ) και (δ) της παραγράφου 1 της κατηγορίας Γ του Παραρτήματος IV του Νόμου συνδέονται με το κριτήριο του κύριου οφέλους. Οι ρυθμίσεις δεν θα ενεργοποιήσουν τα διακριτικά αυτά, εκτός εάν το κύριο όφελος ή ένα από τα κύρια οφέλη που ένα πρόσωπο μπορεί εύλογα να αναμένεται να αντλήσει από τη ρύθμιση αυτή, είναι η απόκτηση φορολογικού πλεονεκτήματος. Επιπλέον, τα διακριτικά της κατηγορίας Γ εφαρμόζονται μόνο όσο αφορά διασυνοριακές συναλλαγές.

(2) Η ύπαρξη προϋποθέσεων που καθορίζονται στις υποπαραγράφους β) i), γ) ή δ) της παραγράφου 1 της κατηγορίας Γ του Παραρτήματος IV του Νόμου δεν μπορεί από μόνη της να αποτελέσει λόγο για το συμπέρασμα ότι η ρύθμιση πληροί το κριτήριο του κύριου οφέλους.

Διακριτικό Γ.1 - Εκπιπόμενες διασυνοριακές πληρωμές μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

29.-(1) Το παρόν διακριτικό καλύπτει μόνο πραγματικές πληρωμές, συνεπώς οι φορολογικές αφαιρέσεις που βασίζονται σε τεκμαρτά ποσά ή ποσά προσαρμογής των τιμών μεταβίβασης δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διακριτικού.

(2) Μια «τεκμαιρόμενη» πληρωμή μεταξύ του κεντρικού γραφείου και της μόνιμης εγκατάστασης, ή μεταξύ δύο μόνιμων εγκαταστάσεων της ίδιας οντότητας, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού, καθώς πρόκειται για ανακατανομή των κερδών/ζημιών εντός της ίδιας της οντότητας.

(3) Η έκπτωση νοητών τόκων που έχει χορηγηθεί σε φορολογικούς κατοίκους της Δημοκρατίας σύμφωνα με τον περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμο και με παρόμοια καθεστώτα σε άλλες δικαιοδοσίες δεν θεωρείται ως «πληρωμή» σύμφωνα με το παρόν διακριτικό.

118(I) του 2002
230(I) του 2002
162(I) του 2003
195(I) του 2004
92(I) του 2005
113(I) του 2006
80(I) του 2007
138(I) του 2007
32(I) του 2009
45(I) του 2009
74(I) του 2009
110(I) του 2009
41(I) του 2010
133(I) του 2010
116(I) του 2011
197(I) του 2011
102(I) του 2012
188(I) του 2012
19(I) του 2013
26(I) του 2013
27(I) του 2013
17(I) του 2014
115(I) του 2014
134(I) του 2014
170(I) του 2014
116(I) του 2015
187(I) του 2015
212(I) του 2015
110(I) του 2016
135(I) του 2016
119(I) του 2017
134(I) του 2017
165(I) του 2017
51(I) του 2018
96(I) του 2018
122(I) του 2018
139(I) του 2018
27(I) του 2019
28(I) του 2019
63(I) του 2019
151(I) του 2019
152(I) του 2019
173(I) του 2019
45(I) του 2020
58(I) του 2020

66(I) του 2020
 80(I) του 2020
 95(I) του 2020
 151(I) του 2020
 179(I) του 2020
 180(I) του 2020
 31(I) του 2021.

(4) Οι εκπιπόμενες πληρωμές στο παρόν διακριτικό δεν επεκτείνονται σε αγορές αποσβέσιμων περιουσιακών στοιχείων ή τόκων που κεφαλαιοποιούνται ως μέρος του κόστους ενός περιουσιακού στοιχείου, όπως η περίπτωση τόκου που χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση της κατασκευής ενός κτιρίου και κεφαλαιοποιείται ως μέρος του κόστους του κτιρίου.

(5) Όταν η πληρωμή γίνεται σε οντότητα η οποία είναι φορολογικά διαφανής στη δικαιοδοσία της ίδρυσης ή εγκατάστασης αυτής, όπως στην περίπτωση συνεταιρισμού, τότε ο λήπτης της πληρωμής θεωρείται ως ο συνεταιρικός/επενδυτής.

(6) Στις περιπτώσεις όπου ένας ενδιάμεσος δεν μπορεί να γνωρίζει εάν μια πληρωμή είναι εκπιπόμενη, ή δεν μπορεί εύλογα να αναμένεται να γνωρίζει ποια θα είναι η επίδραση μιας πληρωμής, τότε δεν θα απαιτείται να υποβάλει πληροφορίες για τη ρύθμιση:

Νοείται ότι, όταν ο ενδιάμεσος είναι δευτερεύων ενδιάμεσος και δεν γνωρίζει ή δεν θα μπορούσε εύλογα να αναμένεται να γνωρίζει εάν μια ρύθμιση είναι μια δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, καθότι δεν γνωρίζει εάν η ρύθμιση αφορά σε πολλές χώρες ή αν το διακριτικό πληρείται, τότε το πρόσωπο αυτό δεν εμπίπτει στον ορισμό του ενδιάμεσου και ως εκ τούτου δεν υπάρχει υποχρέωση υποβολής της ρύθμισης.

(7) Στην περίπτωση όπου ο αποδέκτης είναι μία μόνιμη εγκατάσταση, το διακριτικό εφαρμόζεται εξετάζοντας τον τρόπο φορολογίας του εισοδήματος τόσο στη δικαιοδοσία της μόνιμης εγκατάστασης καθώς και στη δικαιοδοσία της έδρας. Τυχόν απαλλαγή των κερδών μόνιμης εγκατάστασης εξωτερικού στη δικαιοδοσία της έδρας δεν σημαίνει αυτομάτως ότι κάποιο από τα διακριτικά της κατηγορίας Γ1 ικανοποιείται.

Διακριτικό Γ.1.α: -
 Ο αποδέχτης δεν είναι φορολογικός κάτοικος σε καμία δικαιοδοσία.

30.-(1) Το παρόν διακριτικό απευθύνεται σε νομικά πρόσωπα που δεν έχουν φορολογική κατοικία σε καμία δικαιοδοσία. Το παρόν διακριτικό δεν καλύπτει περιπτώσεις όπου μια δικαιοδοσία δεν περιλαμβάνει την έννοια της φορολογικής κατοικίας στο φορολογικό της καθεστώς, είτε επειδή η επιβολή φορολογίας σε τέτοιες δικαιοδοσίες επιβάλλεται με βάση την αρχή της εδαφικότητας, είτε επειδή δεν επιβάλλεται εταιρικός φόρος. Τέτοιες περιπτώσεις δύναται να καλύπτονται από άλλες υποκατηγορίες του διακριτικού Γ.1.

Διακριτικό Γ.1.β.(i):-
 Αποδέκτης φορολογικός κάτοικος δικαιοδοσίας που επιβάλλει μηδενικό ή σχεδόν μηδενικό εταιρικό φόρο.

31.-(1) Για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού, η αναφορά σε φόρο με σχεδόν μηδενικό συντελεστή αναφέρεται σε ονομαστικό συντελεστή εταιρικού φόρου κάτω του ποσοστού 1% που ισχύει γενικά στη χώρα φορολογικής κατοικίας του αποδέκτη και όχι στον πραγματικό συντελεστή που ισχύει για τον αποδέκτη αυτό.

(2) Όταν ο αποδέκτης της πληρωμής δικαιούται απαλλαγής στη δικαιοδοσία της φορολογικής κατοικίας, όπως είναι τα κρατικά επενδυτικά ταμεία, οι κρατικές οντότητες, αρχές αυτοδιοίκησης και άλλες παρόμοιες κρατικές οντότητες, τότε τέτοιες πληρωμές δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διακριτικού αυτού.

Διακριτικό Γ.1.β.(ii):-
 Αποδέκτης φορολογικός κάτοικος δικαιοδοσίας τρίτης χώρας που περιλαμβάνεται σε κατάλογο που έχει αξιολογηθεί από τα κράτη μέλη συλλογικά ή στο πλαίσιο του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ως μη συνεργάσιμη.

32.-(1) Το παρόν διακριτικό καλύπτει ρυθμίσεις που περιλαμβάνουν εκπιπόμενες διασυνοριακές πληρωμές που πραγματοποιούνται μεταξύ δύο ή περισσότερων συνδεδεμένων επιχειρήσεων εφόσον περιλαμβάνεται στον κατάλογο μη συνεργαζόμενων δικαιοδοσιών της ΕΕ ή στον κατάλογο μη συνεργαζόμενων δικαιοδοσιών του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, οι οποίοι υπόκεινται σε περιοδικές αλλαγές.

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού, ο κατάλογος των μη συνεργάσιμων δικαιοδοσιών φορολογικής δικαιοδοσίας που δημοσιεύει ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης περιλαμβάνει αυτές τις δικαιοδοσίες που αναφέρονται ως «μη συμμορφούμενες» για σκοπούς της ανταλλαγής πληροφοριών κατόπιν αιτήματος, ως έχουν αξιολογηθεί από το Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Διαφάνεια και την Ανταλλαγή Πληροφοριών για Φορολογικούς Σκοπούς:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης αναπτύξει και άλλους δυνητικούς καταλόγους, θα υπάρξει σχετική ενημέρωση προτού τέτοιοι καταλόγοι τεθούν σε ισχύ για τους σκοπούς του Νόμου.

(3) Στις περιπτώσεις που το πρώτο βήμα για την εφαρμογή της ρύθμισης πραγματοποιείται κατά τη μεταβατική περίοδο δηλαδή κατά ή μετά τις 25 Ιουνίου 2018, αλλά πριν από την 1η Ιουλίου 2020, εάν η δικαιοδοσία τρίτης χώρας που εμπλέκεται στη ρύθμιση εμφανίζεται σε κατάλογο που έχει αξιολογηθεί ως μη συνεργάσιμη από τα κράτη-μέλη συλλογικά ή στο πλαίσιο του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης, κατά την ημερομηνία του πρώτου βήματος εφαρμογής της ρύθμισης, τότε το παρόν κριτήριο πληρείται.

(4) Για την περίοδο από την 1 Ιουλίου 2020 και εντεύθεν, θα εξετάζεται κατά πόσο η δικαιοδοσία περιλαμβάνεται σε τέτοιο κατάλογο κατά την ημερομηνία κατά την οποία πληρείται η υποχρέωση αναφοράς δηλαδή την ημερομηνία που η ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή ή είναι έτοιμη για εφαρμογή ή το πρώτο βήμα της οποίας έχει πραγματοποιηθεί, όποιο είναι νωρίτερο, ή, για δευτερεύοντες ενδιαμέσους, κατά το σημείο στο οποίο παρέχεται από αυτόν βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλή σχετικά με τη ρύθμιση, όταν αυτό είναι μεταγενέστερο.

33. Το παρόν διακριτικό βασίζεται στα φορολογικά προνόμια που απορρέουν από την ίδια την πληρωμή και όχι από τον αποδέκτη αυτής. Το διακριτικό επικεντρώνεται στις περιπτώσεις όπου συγκεκριμένες πληρωμές που λαμβάνουν πρόσωπα, που υπόκεινται σε φορολογία, απαλλάσσονται από τη σχετική φορολογία.

Διακριτικό Γ.1.γ: -
Αποδέκτης
φορολογικός κάτοικος
σε δικαιοδοσία όπου
η πληρωμή
επωφελείται από
πλήρη φορολογική
απαλλαγή.

34.-(1) Το παρόν διακριτικό βασίζεται στα φορολογικά προνόμια που απορρέουν από την ίδια την πληρωμή και όχι από τον αποδέκτη αυτής.

Διακριτικό Γ.1.δ:-
Αποδέκτης
φορολογικός κάτοικος
σε δικαιοδοσία όπου
η πληρωμή
επωφελείται από
ευνοϊκό φορολογικό
καθεστώς.

(2) «Ευνοϊκό» καθεστώς, για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού ορίζεται ως αυτό που έχει αξιολογηθεί από την Ομάδα του «Κώδικα Δεοντολογίας» (Φορολογία των επιχειρήσεων) του Συμβουλίου Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τους κανόνες κρατικών ενισχύσεων της ΕΕ, ως καθεστώς με «επιζήμιο» φορολογικό χαρακτήρα.

Νοείται ότι, τα φορολογικά καθεστώτα έκπτωσης νοητών τόκων, ή παρόμοια καθεστώτα νοητής έκπτωσης τόκου σε σχέση με ίδια κεφάλαια σε άλλες δικαιοδοσίες, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και η υπαγωγή σε φόρο χωρητικότητας τα οποία έχουν αξιολογηθεί από την ΕΕ ως καθεστώτα χωρίς επιζήμιο φορολογικό χαρακτήρα δεν θεωρούνται «ευνοϊκά» καθεστώτα για σκοπούς του παρόντος διακριτικού.

35. Περιπτώσεις στις οποίες η ίδια απόσβεση σε δύο δικαιοδοσίες συνδυάζεται με διπλή συμπερίληψη του εισοδήματος δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού. Τέτοιες περιπτώσεις περιλαμβάνουν:

- i. Όταν η χώρα φορολογικής κατοικίας της εταιρείας φορολογεί μια μόνιμη εγκατάσταση στο εξωτερικό, και παρέχει φορολογική έκπτωση μέσω της μεθόδου των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων·
- ii. όταν μια μητρική εταιρεία συμπεριλαμβάνει στη φορολογική της βάση τα κέρδη μιας ελεγχόμενης αλλοδαπής εταιρείας και παρέχει φορολογική έκπτωση μέσω της μεθόδου των κεφαλαιουχικών εκπτώσεων.

Διακριτικό Γ.2:-
Μειώσεις για την ίδια
απόσβεση.

36.-(1) Το παρόν διακριτικό αφορά απαλλαγή από τη διπλή φορολόγηση για το ίδιο στοιχείο εισοδήματος ή κεφαλαίου, η οποία διεκδικείται σε περισσότερες της μίας δικαιοδοσίας.

Διακριτικό Γ.3:-
Ελάφρυνση από τη
διπλή φορολόγηση.

(2) Ως προς την εφαρμογή της κατηγορίας του διακριτικού Δ1 θα λαμβάνονται υπόψη:

- (α) οι σχετικές διατάξεις του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ως εκάστοτε ισχύει ή αντικαθίσταται, και στην περίπτωση έλλειψης -
- (i) Σχετικής καθοδήγησης εντός του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ως εκάστοτε ισχύει ή αντικαθίσταται και
- (ii) αντίθεσης με το Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του Άρθρου 1Α του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας,
- (β) τις σχετικές διατάξεις όπως παρουσιάζονται στους πρότυπους Κανόνες Υποχρεωτικής Γνωστοποίησης του Οργανισμού Συνεργασίας και Ανάπτυξης για την καταπολέμηση ρυθμίσεων αποφυγής του Κοινού Προτύπου Αναφοράς και για τις αδιαφανείς διασυνοριακές δομές και τα σχετικά ερμηνευτικά σχόλια στο βαθμό που τα κείμενα αυτά ευθυγραμμίζονται με τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διακριτικό Δ.1 σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών.

39.-(1) Μια ρύθμιση πληροί το διακριτικό Δ.1, όπως αυτό καθορίζεται στον Νόμο, όταν το αποτέλεσμα της οδηγεί στο εύλογο συμπέρασμα ότι, παρακάμπτεται ή υπονομεύεται η επιδιωκόμενη πολιτική υποβολής στοιχείων, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία για την εφαρμογή της Οδηγίας 2014/107/ΕΕ του Συμβουλίου και το Κοινό Πρότυπο Αναφοράς («ΚΠΑ») ή ισοδύναμων συμφωνιών σχετικά με την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών επί Χρηματοοικονομικών Λογαριασμών, συμπεριλαμβανομένων των συμφωνιών με τρίτες χώρες.

(2) Για σκοπούς της κατηγορίας του παρόντος διακριτικού «εύλογο συμπέρασμα» καθορίζεται αντικειμενικά, με αναφορά σε όλα τα γεγονότα και τις περιστάσεις και χωρίς αναφορά στην υποκειμενική πρόθεση των εμπλεκομένων.

(3) Εάν πληροφορίες που σχετίζονται με τη ρύθμιση και περιλαμβάνουν τη χρήση λογαριασμών όπως αυτοί ορίζονται στον Νόμο, δεν απαιτείται η αποκάλυψη τους σύμφωνα με το διακριτικό αυτό, εκτός εάν ένας δηλωτέος λογαριασμός έχει μετεξελιχθεί ή μετατραπεί σε μη δηλωτέο λογαριασμό.

(4) Σε μια ρύθμιση που συμμετέχει δικαιοδοσία που δεν έχει ενσωματώσει την Οδηγία 2014/107/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον φορολογικό τομέα ή τις πρόνοιες του Κοινού Προτύπου Αναφοράς του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης για την αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών χρηματοοικονομικών λογαριασμών στην εθνική της νομοθεσία, ή που εκμεταλλεύεται την απουσία τέτοιας νομοθεσίας ή συμφωνιών, η ρύθμιση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του διακριτικού Δ1.

(5) Ρύθμιση στην οποία συμμετέχει δικαιοδοσία που συμπεριλαμβάνεται στον Ενωσιακό κατάλογο μη συνεργάσιμων περιοχών φορολογικής δικαιοδοσίας, όπως αυτός τροποποιείται, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού.

Διακριτικό Δ.2(γ) σχετικά με την απόκρυψη του πραγματικού δικαιούχου προσώπων νομικών ρυθμίσεων ή δομών.

40.-(1) Το διακριτικό που αναφέρεται στη παράγραφο 2 (γ) της κατηγορίας Δ του Παραρτήματος IV του Νόμου αποσκοπεί στον έλεγχο του εύλογου εντοπισμού από τις φορολογικές αρχές των κρατών-μελών των πραγματικών δικαιούχων όταν μέσω ρυθμίσεων έχουν καταστεί μη αναγνωρίσιμοι.

(2) Περιπτώσεις μη αναγνώρισης των πραγματικών δικαιούχων μέσω ρυθμίσεων είναι οι ακόλουθες:

- (i) Όταν καθίστανται μη αναγνωρίσιμοι μέσω της χρήσης εντολοδόχων μετόχων ή την άσκηση ελέγχου με τρόπο έμμεσο και όχι μέσω της άμεσης κυριότητας και
- (ii) όταν στις ρυθμίσεις συμμετέχουν δικαιοδοσίες όπου δεν υπάρχει απαίτηση διατήρησης πληροφοριών σχετικά με την πραγματική κυριότητα ή όπου δεν υπάρχει κανένας μηχανισμός για την απόκτηση της ή όπου δεν υπάρχουν υποχρεώσεις ή μηχανισμοί για τη δημοσιοποίηση αφενός των στοιχείων των πραγματικών δικαιούχων των μετοχών που κατέχουν οι εντολοδόχοι μέτοχοι ή για την ειδοποίηση αφετέρου της αρμόδιας αρχής για τυχόν αλλαγές στην κυριότητα ή στον έλεγχο μιας οντότητας ή των μετοχών της:

Νοείται ότι όταν ένα πρόσωπο προσδιορίσει την πραγματική κυριότητα σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της Οδηγία (ΕΕ) 2015/849, τότε η διασυννοριακή ρύθμιση που εμπλέκεται το πρόσωπο αυτό δεν εμπίπτει στο παρόν διακριτικό.

(3) Οι δομές όπου συμμετέχουν θεσμικοί επενδυτές και οντότητες που ανήκουν εξ ολοκλήρου σε έναν ή περισσότερους θεσμικούς επενδυτές, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού γιατί δεν θεωρούνται ότι αποκρύπτουν την πραγματική κυριότητα.

(4) Οι ενεργά διαπραγματεύσιμες μετοχές που βρίσκονται στην κατοχή μεσιτών και θεματοφυλάκων σε όνομα εντολοδόχου δεν θέτουν σε εφαρμογή το διακριτικό αυτό.

(5) Στις περιπτώσεις που ο πραγματικός δικαιούχος δεν ταυτοποιείται γιατί το ιδιοκτησιακό του συμφέρον είναι κατώτερο του απαιτούμενου ορίου ιδιοκτησίας, δεν πληρείται το παρόν διακριτικό:

Νοείται ότι, εάν διαπιστωθεί ότι ένας πραγματικός δικαιούχος διατηρεί σκόπιμα το ιδιοκτησιακό του συμφέρον ακριβώς κάτω από το όριο ιδιοκτησίας για να αποφευχθεί η ταυτοποίησή του, τότε το παρόν διακριτικό πληρείται.

(6) Σε ό,τι αφορά τα καταπιστεύματα, όπου οι δικαιούχοι κατονομάζονται ή ταυτοποιούνται και τέτοια γνωστοποίηση ή ταυτοποίηση είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Παράνομες Δραστη- ριότητες Νόμου, δεν πληρείται το παρόν διακριτικό.

Διακριτικά κατηγορίας Ε: -Ειδικά διακριτικά σχετικά με την ενδοομιλική τιμολόγηση

41.-(1) Τα διακριτικά της κατηγορίας Ε αφορούν το πεδίο της ενδοομιλικής τιμολόγησης και συναλλαγών μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων, όπως αυτές ορίζονται στον Νόμο, και όχι συναλλαγών μεταξύ μη συνδεδεμένων μερών, και θα πρέπει να ερμηνεύονται σύμφωνα με τις Ερμηνευτικές Οδηγίες Ενδοομιλικής Τιμολόγησης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης του 2017, όπως αυτές τροποποιούνται.

(2) Το διακριτικό Ε.1 αφορά ρυθμίσεις μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων και συναλλαγές εντός της ίδιας νομικής οντότητας, δηλαδή, ρύθμιση μεταξύ της χώρας φορολογικής κατοικίας της εταιρείας και της μόνιμης εγκατάστασής της, ενώ τα διακριτικά Ε.2 και Ε.3 αφορούν μόνο ρυθμίσεις μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

Διακριτικό Ε.1: - Ρύθμιση που περιλαμβάνει τη χρήση μονομερών κανόνων «ασφαλούς λιμένα».

42.-(1) Οι διμερείς ή πολυμερείς εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης που συνάπτονται μεταξύ των φορολογικών αρχών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του διακριτικού Ε.1.

(2) Για σκοπούς εφαρμογής του παρόντος διακριτικού, η χρήση «μονομερών κανόνων ασφαλούς λιμένα», που είναι διαθέσιμοι στους φορολογούμενους από τις φορολογικές νομοθεσίες ή πρακτικές σε άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, πρέπει πάντοτε να λαμβάνει χώρα στα πλαίσια διασυννοριακών ενδοομιλικών συναλλαγών.

(3) Οι ακόλουθοι τύποι ρυθμίσεων δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού, αφού θεωρούνται ότι δεν περιλαμβάνουν μονομερείς κανόνες ασφαλούς λιμένα:

(i) Ρυθμίσεις που περιλαμβάνουν:

- (α) τη χρήση μέτρων απλοποίησης των διοικητικών διαδικασιών χωρίς να προβαίνουν στον καθορισμό των τιμών των ίσων αποστάσεων όπως είναι η απαλλαγή από απαιτήσεις τεκμηρίωσης ή απλουστευμένες απαιτήσεις τεκμηρίωσης,
- (β) εκ των προτέρων συμφωνίες ενδοομιλικής τιμολόγησης που περιλαμβάνουν διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες μια φορολογική αρχή και ένας φορολογούμενος συμφωνούν για την ενδοομιλική τιμολόγηση των ελεγχόμενων συναλλαγών,
- (γ) φορολογικές διατάξεις, κανόνες ή συμφωνίες που διέπουν την χαμηλής κεφαλαιοποίησης εταιρειών.

(ii) ρυθμίσεις που υιοθετούν απλοποιημένες μεθόδους τιμολόγησης για υπηρεσίες που προσφέρουν χαμηλή προσθήκη στην αξία, νοουμένου ότι, αυτή η προσέγγιση είναι σε ευθυγράμμιση με τις Ερμηνευτικές Οδηγίες Ενδοομιλικής Τιμολόγησης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης του 2017, όπως αυτές τροποποιούνται.

- (iii) ρυθμίσεις που περιλαμβάνουν τη χρήση εθνικών διατάξεων που αποκλείουν ορισμένες κατηγορίες φορολογουμένων ή συναλλαγών από το πεδίο εφαρμογής των κανόνων ενδοομιλικής τιμολόγησης, όπως στις περιπτώσεις εξαίρεσης εταιρείας από την εφαρμογή των εγχώριων κανόνων ενδοομιλικής τιμολόγησης όπως λόγω του μεγέθους της ή άλλων ειδικών χαρακτηριστικών ή όταν οι συναλλαγές αφορούν εταιρείες που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων εγχώριας ενδοομιλικής τιμολόγησης λόγω της εφαρμογής ειδικών κανόνων για τον καθορισμό φορολογίας του εισοδήματος.

(4) Οι ακόλουθοι τύποι ρυθμίσεων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος διακριτικού, αφού θεωρούνται ότι περιλαμβάνουν μονομερείς κανόνες ασφαλούς λιμένα:

- (i) Η χρήση του μέτρου απλούστευσης με ελάχιστη απόδοση ύψους 2% μετά την αφαίρεση των φόρων (περιθώριο 2,29% προ φόρων) σε ενδοομιλικές συναλλαγές χρηματοδότησης με συνακόλουθες (back-to-back) πράξεις από χρηματοδοτικές εταιρείες με φορολογική κατοικία τη Δημοκρατία·
- (ii) η χρήση απόδοσης ιδίων κεφαλαίων ύψους 10% μετά την αφαίρεση των φόρων, όταν οι οντότητες ασκούν δραστηριότητες παρόμοιες με αυτές των ρυθμιζόμενων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων ή άλλα μέρη που ασχολούνται με δραστηριότητες χορήγησης πιστώσεων που υπόκεινται στον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013.

Διακριτικό E.2-
Ρύθμιση που
περιλαμβάνει τη
μεταβίβαση άυλων
περιουσιακών
στοιχείων δύσκολης
αποτίμησης

43.-(1) Το παρόν διακριτικό λαμβάνει υπόψη και τις δημοσιευμένες δράσεις 8-10 της Τελικής Έκθεσης του Έργου για την Καταπολέμηση της Διάβρωσης της Φορολογικής Βάσης και Διαφυγής Κερδών του 2015 του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης και τις Κατευθυντήριες Γραμμές του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης σχετικά με την εφαρμογή της προσέγγισης για τα άυλα περιουσιακά στοιχεία δύσκολης αποτίμησης.

(2) Για σκοπούς του παρόντος διακριτικού, τα άυλα περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, την τεχνογνωσία και τα εμπορικά μυστικά, τα εμπορικά σήματα, τις εμπορικές ονομασίες και επωνυμίες, καθώς και τη φήμη και πελατεία και την αξία της λειτουργούσας επιχείρησης.

(3) Για τους σκοπούς του διακριτικού E.2, μεταβίβαση δικαιωμάτων σε άυλα περιουσιακά στοιχεία όπως μια άδεια ή ένα συμβατικό δικαίωμα χρήσης του άυλου περιουσιακού στοιχείου, εμπίπτουν στον ορισμό των «άυλων περιουσιακών στοιχείων».

(4) Οι διασυνοριακές συναλλαγές που αφορούν τη μεταβίβαση άυλων περιουσιακών στοιχείων δύσκολης αποτίμησης, παρουσιάζουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, συμπεριλαμβανομένων, αλλά χωρίς να περιορίζονται στα πιο κάτω:

- (i) το άυλο περιουσιακό στοιχείο έχει αναπτυχθεί μόνο εν μέρει κατά τη στιγμή της μεταβίβασης,
- (ii) δεν αναμένεται ότι θα τύχει εμπορικής εκμετάλλευσης έως και αρκετά χρόνια μετά τη συναλλαγή,
- (iii) αναμένεται να αξιοποιηθεί κατά τρόπο πρωτότυπο/νέο τη στιγμή της μεταβίβασης:

Νοείται ότι, η διασυνοριακή μεταβίβαση των άυλων περιουσιακών στοιχείων δύσκολης αποτίμησης πραγματοποιείται συνήθως με αλλαγή της ιδιοκτησίας των περιουσιακών στοιχείων/ δικαιωμάτων επί των περιουσιακών στοιχείων που συνάπτεται μεταξύ τουλάχιστον δύο μερών που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις. Επομένως, μια συναλλαγή που περιλαμβάνει μόνο το ίδιο πρόσωπο (π.χ. μεταβίβαση φορολογικής κατοικίας) δεν θα πρέπει να θεωρείται ως μεταβίβαση για τους σκοπούς του διακριτικού E.2:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε «διασυνοριακές» μεταβιβάσεις άυλων περιουσιακών στοιχείων/δικαιωμάτων σε άυλα περιουσιακά στοιχεία μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων τα άυλα περιουσιακά στοιχεία/ δικαιώματα σε άυλα περιουσιακά στοιχεία δύνανται να μετακινούνται από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, ή από κράτος μέλος σε τρίτη χώρα (ή αντίστροφα).

(5) Προς εξακρίβωση ύπαρξης αξιόπιστων και συγκρίσιμων στοιχείων, η συγκρισιμότητα καθορίζεται κατά περίπτωση με αναφορά σε συγκεκριμένους παράγοντες συγκρισιμότητας, όπως ο αποκλειστικός χαρακτήρας, το γεωγραφικό πεδίο, το στάδιο ανάπτυξης και το

αναμενόμενο μελλοντικό όφελος από το άυλο περιουσιακό στοιχείο. Η εκτίμηση του κατά πόσον υφίσταται ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο δύσκολης αποτίμησης πρέπει να γίνει κατά τη στιγμή που θα προέκυπτε η υποχρέωση υποβολής των πληροφοριών.

Διακριτικό Ε.3:-
Ρύθμιση που περιλαμβάνει ενδοομιλική διασυνοριακή μεταβίβαση λειτουργιών και/ή κινδύνων και/ή περιουσιακών στοιχείων, εφόσον τα προβλεπόμενα ετήσια κέρδη προ τόκων και φόρων (EBIT) του μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων κατά τη διάρκεια της τριετούς περιόδου μετά τη μεταβίβαση, είναι κατώτερα του 50% των προβλεπόμενων ετήσιων κερδών προ τόκων και φόρων του εν λόγω μεταβιβάζοντος ή των μεταβιβαζόντων αν δεν είχε πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση.

44.-(1) Το διακριτικό Ε.3 εφαρμόζεται μόνο σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις όπως καθορίζεται στο Νόμο και δεν εφαρμόζεται για συναλλαγές εντός μίας νομικής οντότητας, όπως εταιρείας και υποκαταστήματος της, συμπεριλαμβανομένων των συναλλαγών κατανομών κερδών μεταξύ της εταιρείας και μόνιμης εγκατάστασής της στο εξωτερικό.

(2) Το παρόν διακριτικό έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις όπου οι λειτουργίες, οι κίνδυνοι ή τα περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται διασυνοριακά μεταξύ τουλάχιστον δύο μερών που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις:

Νοείται ότι, η μεταφορά φορολογικής κατοικίας δεν θεωρείται ως «μεταβίβαση» για τους σκοπούς του διακριτικού Ε.3:

Νοείται περαιτέρω ότι, σε «διασυνοριακές» μεταβιβάσεις λειτουργιών, κινδύνων ή περιουσιακών στοιχείων μεταξύ συνδεδεμένων επιχειρήσεων οι λειτουργίες, οι κίνδυνοι και τα περιουσιακά στοιχεία δύναται να μετακινούνται από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, ή από κράτος μέλος σε τρίτη χώρα (ή αντίστροφα):

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, οι συγχωνεύσεις μεταξύ φορολογικών κατοίκων της ίδιας δικαιοδοσίας δεν ισοδυναμούν με «διασυνοριακές» μεταβιβάσεις για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού, ακόμη και εάν η όλη ρύθμιση ενδέχεται να περιλαμβάνει συμμετέχοντες που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι στην ίδια δικαιοδοσία με αυτήν των εταιρειών που συμμετέχουν στη συγχώνευση:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι, στο βαθμό όπου οι λειτουργίες, οι κίνδυνοι ή τα περιουσιακά στοιχεία παραμένουν σε μόνιμη εγκατάσταση στη δικαιοδοσία φορολογικής κατοικίας της μεταβιβάζουσας εταιρείας σε μια διασυνοριακή αναδιοργάνωση, δεν λογίζονται ότι μεταβιβάζονται για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού.

(3) Για τους σκοπούς του παρόντος διακριτικού μια διασυνοριακή μεταβίβαση εκτιμάται ότι έχει πραγματοποιηθεί όταν εξετάζεται η αναδιάρθρωση και η αλλαγή ιδιοκτησίας περιουσιακών στοιχείων και λειτουργιών και κινδύνων (μέσω μεταβίβασης νομικού τίτλου, με σύμβαση ή διαφορετικά), καθώς και τυχόν αλλαγές σε λειτουργίες ή στην κατανομή των κινδύνων που προκαλούνται από απλές αλλαγές στις δραστηριότητες ή στον τρόπο λειτουργίας εντός του πολυεθνικού ομίλου.

(4) Μια μεταβίβαση δύναται να περιλαμβάνει αλλαγές που βασίζονται σε συμβατικές ρυθμίσεις, καθώς και αλλαγές σε δραστηριότητες ή στον τρόπο λειτουργίας.

(5) Το παρόν διακριτικό εφαρμόζεται εάν η διασυννοριακή μεταβίβαση προβλέπεται να οδηγήσει σε μείωση των αναμενόμενων κερδών των εκχωρητών, πέραν του 50% των προβλεπόμενων ετήσιων κερδών προ τόκων και φόρων σε περίοδο τριών ετών (36 μηνών) μετά τη μεταβίβαση:

Νοείται ότι, για σκοπούς του παρόντος διακριτικού τα «κέρδη προ τόκων και φόρων» αναφέρονται στα κέρδη για οικονομικούς/ λογιστικούς σκοπούς και όχι στα φορολογητέα κέρδη.

Νοείται περαιτέρω ότι, για σκοπούς του παρόντος διακριτικού, τα έσοδα από μερίσματα δεν αποτελούν μέρος των κερδών προ τόκων και φόρων.

45.-(1) Από την 31η Οκτωβρίου 2021, κάθε κύριος ενδιάμεσος με φορολογική κατοικία την Κύπρο υποχρεούται να κοινοποιεί πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας εντός 30 ημερών αρχίζοντας από:

- (i) Την επόμενη ημέρα κατά την οποία η ρύθμιση καθίσταται διαθέσιμη προς εφαρμογή·
- (ii) την επόμενη ημέρα κατά την οποία η ρύθμιση είναι έτοιμη για εφαρμογή· ή
- (iii) όταν το πρώτο βήμα εφαρμογής της ρύθμισης έχει γίνει, όποιο εξ αυτών προηγηθεί.

(2) Κατά την περίοδο μεταξύ 25 Ιουνίου 2018 και 30 Οκτωβρίου 2021, εάν το πρώτο βήμα εφαρμογής της ρύθμισης έχει γίνει εντός της περιόδου αυτής, ο κύριος ενδιάμεσος Κύπρου υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας έως τις 30 Νοεμβρίου 2021.

46.-(1) Από τις 31 Οκτωβρίου 2021, η προθεσμία υποβολής πληροφοριών από δευτερεύοντες ενδιάμεσους Κύπρου ορίζεται στις 30 ημέρες αρχίζοντας από την επόμενη της ημέρας που έχουν παράσχει βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές.

(2) Σε περιπτώσεις όπου ένας δευτερεύων ενδιάμεσος παρέχει βοήθεια, συμβουλές ή συνδρομή μέσω άλλων προσώπων και του είναι γνωστό ότι η βοήθεια, συμβουλές ή συνδρομή παρέχονται προτού η ρύθμιση «διατεθεί για εφαρμογή» ή «είναι έτοιμη για εφαρμογή» ή «το πρώτο βήμα εφαρμογής έχει ολοκληρωθεί» από το άλλο πρόσωπο/ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τότε η προθεσμία υποβολής του δευτερεύοντος ενδιάμεσου σε τέτοιες περιπτώσεις θα είναι είτε η ίδια με εκείνη ενός κύριου ενδιάμεσου/ ενδιαφερόμενου φορολογούμενου (εκεί που υφίσταται), ή 30 μέρες όταν το άλλο πρόσωπο διάθεσε την ρύθμιση για εφαρμογή ή μεταγενέστερη εάν η βοήθεια/ συνδρομή/ συμβουλή παρασχέθηκε σε μεταγενέστερο στάδιο, όπως κατά τη διάρκεια του σταδίου εφαρμογής.

Νοείται ότι, εάν δεν είναι γνωστό στον δευτερεύοντα ενδιάμεσο πότε η ρύθμιση έχει «διατεθεί για εφαρμογή» ή «είναι έτοιμη για εφαρμογή» ή «το πρώτο βήμα εφαρμογής έχει ολοκληρωθεί» από το άλλο πρόσωπο/ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, τότε η περίοδος των 30 ημερών αρχίζει από την ημέρα που έχει παράσχει βοήθεια, συνδρομή ή συμβουλές.

(3) Κατά την περίοδο μεταξύ 25 Ιουνίου 2018 και 30 Οκτωβρίου 2021, εάν το πρώτο βήμα εφαρμογής της ρύθμισης έχει γίνει εντός της περιόδου αυτής, ο δευτερεύων ενδιάμεσος Κύπρου υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας έως τις 30 Νοεμβρίου 2021.

47.-(1) Ο ενδιάμεσος (κύριος ή δευτερεύων) που υποχρεούται να υποβάλει πληροφόρηση για δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις στο Τμήμα Φορολογίας, είναι αυτός που πληροί οποιαδήποτε από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- (i) Είναι φορολογικός κάτοικος Κύπρου,
- (ii) διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση στην Κύπρο, μέσω της οποίας παρέχει υπηρεσίες σχετικές με τη ρύθμιση,
- (iii) έχει συσταθεί στην Κύπρο ή η λειτουργία του διέπεται από την κυπριακή νομοθεσία, ή

Ενδιάμεσοι:
Ημερομηνίες
υποβολής
πληροφοριών στο
Τμήμα Φορολογίας.

Υποβολή
πληροφοριών
από δευτερεύων
ενδιάμεσο.

Υποχρεώσεις
υποβολής
πληροφοριών στο
Τμήμα Φορολογίας
από τους
ενδιάμεσους.

- (iv) είναι εγγεγραμμένος σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης που σχετίζεται με νομικές, φορολογικές ή συμβουλευτικές υπηρεσίες στην Κύπρο:

Νοείται ότι, για σκοπούς του παρόντος Διατάγματος ο ενδιαμέσος που πληροί κάποια από τις προϋποθέσεις i-iv του εδαφίου της παραγράφου (1), θα αναφέρεται ως ενδιαμέσος Κύπρου (κύριος ή δευτερεύων). Μόνο οι ενδιαμέσοι Κύπρου έχουν υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 7Δ του Νόμου.

(2) Όταν ο ενδιαμέσος Κύπρου υποχρεούται να υποβάλλει τις πληροφορίες που προσδιορίζονται στο εδάφιο (13) του άρθρου 7Δ του Νόμου σχετικά με δηλωτές διασυννοριακές ρυθμίσεις στις αρμόδιες αρχές περισσότερων του ενός κρατών μελών, οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται μόνο στο πρώτο κατά σειρά κράτος μέλος εκ των κάτωθι αναφερόμενων:

- i. Στο κράτος μέλος όπου βρίσκεται η φορολογική κατοικία του ενδιαμέσου·
- ii. στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος διαθέτει μόνιμη εγκατάσταση, μέσω της οποίας παρέχονται οι υπηρεσίες που σχετίζονται με τη ρύθμιση·
- iii. στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος συστάθηκε ή του οποίου η νομοθεσία τον διέπει·
- iv. στο κράτος μέλος όπου ο ενδιαμέσος έχει εγγραφεί σε μητρώο επαγγελματικής ένωσης για νομικές, φορολογικές ή συμβουλευτικές υπηρεσίες:

Νοείται ότι, για την εφαρμογή της υποπαραγράφου (2) της παρούσας παραγράφου του εδαφίου του παρόντος άρθρου, εάν η Κύπρος βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο ιεραρχίας με ένα άλλο κράτος μέλος, τότε δεν υπάρχει υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην Κύπρο, εάν ο ενδιαμέσος υποβάλλει πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος βάσει της αντίστοιχης νομοθεσίας του άλλου κράτους μέλους, νοουμένου ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι τουλάχιστον οι ίδιες με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάσει του Νόμου και ο ενδιαμέσος διαθέτει σχετική τεκμηρίωση.

(3) Ένας ενδιαμέσος Κύπρου απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στο Τμήμα Φορολογίας, υπό την προϋπόθεση ότι άλλος ενδιαμέσος ή ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος έχει υποβάλει τις ίδιες τουλάχιστον πληροφορίες που θα υποβάλλονταν από τον εν λόγω ενδιαμέσο στην Κύπρο βάσει του Νόμου ή σε άλλο κράτος μέλος βάσει της αντίστοιχης νομοθεσίας του άλλου κράτους μέλους, νοουμένου ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι τουλάχιστον οι ίδιες με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάσει του Νόμου και ο ενδιαμέσος κάτοικος Κύπρου διαθέτει σχετική τεκμηρίωση.

(4) Η σχετική τεκμηρίωση που πρέπει να εξασφαλίσει ο ενδιαμέσος Κύπρου για να απαλλαχθεί από την υποχρέωση υποβολής στο Τμήμα Φορολογίας πληροφοριών αφορούν:

- (α) Αντίγραφο των πληροφοριών που υπεβλήθησαν στο Τμήμα Φορολογίας ή στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους· και
- (β) γραπτή επιβεβαίωση του μοναδικού αριθμού αναφοράς (του Αναγνωριστικού της Ρύθμισης) που εκχωρήθηκε στη ρύθμιση από το Τμήμα Φορολογίας ή την αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους.

(5) Για τους σκοπούς εφαρμογής της υποπαραγράφου του εδαφίου 4(α) του παρόντος άρθρου της παρούσας παραγράφου, ένας ενδιαμέσος/ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν υποχρεούται να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία σε άλλους ενδιαμέσους, οπότε η απαλλαγή υποχρέωσης υποβολής των πληροφοριών δεν θα είναι διαθέσιμη εάν ο ενδιαμέσος δεν έχει εξασφαλίσει την απαραίτητη σχετική τεκμηρίωση.

(6) Όταν ένας ενδιαμέσος κάτοικος Κύπρου κοινοποιεί πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας, σχετικά με μια ρύθμιση γενικής χρήσης, πρέπει να αναφέρει στη σχετική υποβολή πληροφοριών ότι πρόκειται για ρύθμιση γενικής χρήσης.

(7) Όταν μια ρύθμιση είναι μια ρύθμιση γενικής χρήσης και ο ενδιαμέσος κάτοικος Κύπρου υποβάλλει σχετικές πληροφορίες που το αποδεικνύουν, τότε ο εν λόγω ενδιαμέσος υποχρεούται σε συνεχή υποβολή νέων πληροφοριών ανά τρίμηνο, ως αυτές ορίζονται στα σημεία (α), (δ), (η) και (θ) του εδαφίου (1) του άρθρου 50 του παρόντος Διατάγματος.

(8) Οι πρώτες τριμηνιαίες/ περιοδικές υποβολές στοιχείων για ρυθμίσεις γενικής χρήσης θα πρέπει να υποβληθούν από τον ενδιαμέσο Κύπρου έως τις 30 Απριλίου 2021.

Ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι: Υποχρεώσεις υποβολής πληροφοριών στην Κύπρο.

48.-(1) Ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλει πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας, εάν:

- (α) Δεν υπάρχει ενδιάμεσος είτε επειδή, ο φορολογούμενος ανέπτυξε τη ρύθμιση εσωτερικά χωρίς τη βοήθεια κάποιου ενδιάμεσου, ή
- (β) υπάρχει ενδιάμεσος αλλά δεν υπόκειται στις διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2018/822 του Συμβουλίου της 25ης Μαΐου 2018 για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/16/ΕΕ όσον αφορά την υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της Φορολογίας σχετικά με δηλωτέες διασυννοριακές ρυθμίσεις (π.χ. ενδιάμεσοι χωρών εκτός της ΕΕ), ή
- (γ) υπάρχει ενδιάμεσος ή πέραν του ενός ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι ωστόσο οι υποβληθείσες πληροφορίες από αυτούς σε σχέση με τη ρύθμιση δεν αντιστοιχούν με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάση του Νόμου από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο ή αν και αντιστοιχούν, ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει σχετική τεκμηρίωση. Η σχετική τεκμηρίωση που πρέπει να εξασφαλίσει ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος για να απαλλαγθεί από την υποχρέωση υποβολής στο Τμήμα Φορολογίας πληροφοριών αφορά:
 - (α) αντίγραφο των πληροφοριών που υπεβλήθησαν στο Τμήμα Φορολογίας ή στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους και
 - (β) γραπτή επιβεβαίωση του μοναδικού αριθμού αναφοράς (του Αναγνωριστικού της Ρύθμισης) που εκχωρήθηκε στη ρύθμιση από το Τμήμα Φορολογίας ή την αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους.
- (δ) ο μοναδικός ενδιάμεσος απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών λόγω δικηγορικού απορρήτου και έχει ενημερώσει σχετικά τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο.

Νοείται ότι, για σκοπούς εφαρμογής των υπογράφων (γ) και (δ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου η υποχρέωση υποβολής στοιχείων μεταφέρεται στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, στο βαθμό που δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος ή υπάρχει άλλος ενδιάμεσος ωστόσο οι υποβληθείσες πληροφορίες από αυτόν σε σχέση με τη ρύθμιση δεν αντιστοιχούν με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάσει του Νόμου από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο ή αν και αντιστοιχούν ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει σχετική τεκμηρίωση όπως αυτή της παραγράφου (γ).

(2) Ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος υπέχει υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στο Τμήμα Φορολογίας εάν η ρύθμιση αφορά την Κύπρο, για παράδειγμα όταν ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος πρόκειται για φορολογικό κάτοικο Κύπρου ή για οντότητα με μόνιμη εγκατάσταση στη Κύπρο που συμμετέχει στη ρύθμιση. Ένας τέτοιος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου με υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στο Τμήμα Φορολογίας αναφέρεται στο παρόν Διάταγμα ως υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος:

Νοείται ότι, ο υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος μπορεί να βρίσκεται στην Κύπρο ή οπουδήποτε στο εξωτερικό.

(3) Όταν ένας υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος υποχρεούται να υποβάλλει πληροφορίες σε πολλά κράτη μέλη, απαιτείται να υποβληθούν στο Τμήμα Φορολογίας σχετικές πληροφορίες μόνο εάν η Κύπρος εμφανίζεται ως το πρώτο κατά σειρά κράτος μέλος όπου:

- (α) βρίσκεται η φορολογική κατοικία του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου·
- (β) ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος έχει μόνιμη εγκατάσταση που επωφελείται από τη ρύθμιση·
- (γ) ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος λαμβάνει εισόδημα ή παράγει κέρδη, παρόλο που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος·
- (δ) ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ασκεί μια δραστηριότητα, παρόλο που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν διαθέτει φορολογική κατοικία ούτε μόνιμη εγκατάσταση σε κανένα κράτος μέλος.

Νοείται ότι, για σκοπούς εφαρμογής της υποπαραγράφου 3 της παρούσας παραγράφου, όταν η Κύπρος βρίσκεται στο ίδιο επίπεδο ιεραρχίας με ένα άλλο κράτος μέλος, τότε δεν υπάρχει υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στην Κύπρο, εάν ο υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου υποβάλλει πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος βάση της αντίστοιχης νομοθεσίας του άλλου κράτους μέλους, νοουμένου ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι τουλάχιστον οι ίδιες με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάση του Νόμου και ο υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου διαθέτει σχετική τεκμηρίωση.

(4) Εάν υπάρχουν περισσότεροι του ενός ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι σε σχέση με τη δηλωτέα ρύθμιση, τότε η υποβολή πληροφοριών πρέπει να γίνεται από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο που συμφώνησε τη ρύθμιση με έναν ενδιάμεσο, εάν υφίσταται, ή εάν δεν υφίσταται τέτοια συμφωνία, από τον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο που διαχειρίζεται την εφαρμογή της ρύθμισης.

(5) Ο υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών στον Τμήμα Φορολογίας, υπό την προϋπόθεση ότι άλλος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ή ενδιάμεσος έχει υποβάλει τις ίδιες τουλάχιστον πληροφορίες που θα υποβάλλονταν από τον εν λόγω υπόχρεο ενδιαφερόμενο φορολογούμενο Κύπρου βάσει του Νόμου ή σε άλλο κράτος μέλος βάσει της αντίστοιχης νομοθεσίας του άλλου κράτους μέλους, νοουμένου ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες είναι τουλάχιστον οι ίδιες με τις πληροφορίες που θα υποβάλλονταν στη Δημοκρατία βάσει του Νόμου και ότι ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου διαθέτει σχετική τεκμηρίωση.

(6) Η σχετική τεκμηρίωση που πρέπει να εξασφαλίσει ο υπόχρεος ενδιαφερόμενος φορολογούμενος Κύπρου για να απαλλαγεί από την υποχρέωση υποβολής στο Τμήμα Φορολογίας πληροφοριών αφορά:

- (α) Αντίγραφο των πληροφοριών που υπεβλήθησαν στο Τμήμα Φορολογίας/ στις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, και
- (β) γραπτή επιβεβαίωση του μοναδικού αριθμού αναφοράς (του Αναγνωριστικού της Ρύθμισης) που εκχωρήθηκε στη ρύθμιση από την αρμόδια αρχή του άλλου κράτους μέλους /Αριθμός Φορολογικής Ταυτοποίησης Αλλοδαπής. Για τους σκοπούς της εν λόγω απαλλαγής, ένας ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν υποχρεούται να παρέχει αποδεικτικά στοιχεία σε άλλους ενδιαφερόμενους φορολογούμενους, οπότε η απαλλαγή δεν θα είναι διαθέσιμη εάν ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος δεν έχει εξασφαλίσει την απαραίτητη σχετική τεκμηρίωση.

(7) Σε περίπτωση που ένα βήμα μιας σειράς ρυθμίσεων περιλαμβάνει χρηματικά ποσά που διοχετεύονται μέσω ενός κύριου τραπεζικού λογαριασμού του κύριου ενδιαιεσσο, ώστε ο ενδιάμεσος είναι κατά συνέπεια ενδιαφερόμενος φορολογούμενος καθότι εφαρμόζει το πρώτο βήμα, ή είναι έτοιμος για την εφαρμογή της ρύθμισης, θα αναμένεται από το Τμήμα Φορολογίας ότι ο εν λόγω κύριος ενδιάμεσος θα υποβάλλει πληροφορίες ως ενδιάμεσος και όχι ως ενδιαφερόμενος φορολογούμενος.

Ένας ενδιάμεσος δύναται επίσης να είναι ένας ενδιαφερόμενος φορολογούμενος, όπως στις περιπτώσεις εταιρείας ταμειακής διαχείρισης ομίλου που ενεργεί ως κύριος ενδιάμεσος για άλλες εταιρείες του ομίλου, αλλά επίσης αναλαμβάνει ρόλο ενεργού συμμετέχοντα ως ενδιαφερόμενος φορολογούμενος:

Νοείται ότι, εάν υποβάλλονται όλες οι σχετικές πληροφορίες και δεν παρατηρηθεί προσπάθεια καθυστέρησης ή αποφυγής τέτοιας υποβολής, το Τμήμα Φορολογίας δεν θα επιβάλει διοικητικό πρόστιμο όταν ένα πρόσωπο σε αυτή τη συγκεκριμένη θέση υποβάλλει πληροφορίες ως ενδιάμεσος και όχι ως ενδιαφερόμενος φορολογούμενος ή αντίστροφα. Για να ισχύσει αυτό, θα απαιτηθούν ενημερώσεις των πληροφοριών που απαιτούνται στο πλαίσιο «ρυθμίσεων γενικής χρήσης», ακόμη και αν ο ενδιάμεσος υπέβαλλε στοιχεία ως ενδιαφερόμενος φορολογούμενος.

49.-(1) Δυνάμει του Νόμου οι δικηγόροι που ενεργούν ως ενδιάμεσοι δεν απαλλάσσονται από την υποχρέωση υποβολής πληροφοριών προς το Τμήμα Φορολογίας εκτός εάν καλύπτονται από το δικηγορικό απόρρητο:

Νοείται ότι, δεδομένου ότι το απόρρητο ανήκει στον πελάτη και όχι στον δικηγόρο, ο πελάτης δύναται να επιλέξει να παραιτηθεί του δικαιώματός του για δικηγορικό απόρρητο στο βαθμό που επιτρέπει στον δικηγόρο να κοινοποιεί πληροφορίες στο Τμήμα Φορολογίας.

(2) Για τους σκοπούς της συγκεκριμένης απαλλαγής από την υποβολή πληροφοριών προς το Τμήμα Φορολογίας, ο όρος «δικηγορικό απόρρητο» ερμηνεύεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου και σχετικών Κανονισμών που εκδίδονται δυνάμει αυτού.

Κεφ. 2.

42 του 1961
20 του 1963
46 του 1970
40 του 1975
55 του 1978
71 του 1981
92 του 1983
98 του 1984
17 του 1985
52 του 1985
9 του 1989
175 του 1991
212 του 1991
9(Ι) του 1993
56(Ι) του 1993
83(Ι) του 1994
76(Ι) του 1995

ΑΝΑΚ. 307

103(Ι) του 1996
79(Ι) του 2000
31(Ι) του 2001
41(Ι) του 2002
180(Ι) του 2002
117(Ι) του 2003
130(Ι) του 2003
199(Ι) του 2004
264(Ι) του 2004
21(Ι) του 2005
65(Ι) του 2005
124(Ι) του 2005
158(Ι) του 2005
175(Ι) του 2006
117(Ι) του 2007
103(Ι) του 2008
109(Ι) του 2008
11(Ι) του 2009
130(Ι) του 2009
4(Ι) του 2010
65(Ι) του 2010
14(Ι) του 2011
144(Ι) του 2011
116(Ι) του 2012
18(Ι) του 2013
84(Ι) του 2014
92(Ι) του 2017
107(Ι) του 2018
6(Ι) του 2020
41(Ι) του 2020
83(Ι) του 2020
139(Ι) του 2020
200(Ι) του 2020
8(Ι) του 2021.

(3) Το δικηγορικό απόρρητο εφαρμόζεται μόνο σε περιπτώσεις δικηγόρων που ασκούν το επάγγελμα και Εταιρειών Δικηγόρων ως ορίζονται στον περί Δικηγόρων Νόμο.

(4) Ενδιάμεσος που απαλλάσσεται από το αναγνωρισμένο κατά το νόμο δικηγορικό απόρρητο να υποβάλλει πληροφορίες σχετικά με τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, υποχρεούται να γνωστοποιεί σε οποιοδήποτε άλλο ενδιάμεσο που συμμετέχει στην ίδια ρύθμιση ή, εάν δεν υπάρχει άλλος ενδιάμεσος, στον ενδιαφερόμενο φορολογούμενο τις υποχρεώσεις γνωστοποιήσεις που ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος υπέχει δυνάμει του εδαφίου 6 του άρθρου 7 (Δ) του Νόμου. Η πιο πάνω γνωστοποίηση πρέπει να γίνεται εντός περιόδου 10 ημερολογιακών ημερών από την ημέρα που θα είχε προκύψει η υποχρέωσης υποβολής πληροφοριών αν ο ενδιάμεσος δεν καλυπτόταν από δικηγορικό απόρρητο.

Πληροφορίες προς υποβολή στο Τμήμα Φορολογίας.

50.-(1) Οι πληροφορίες που πρέπει να κοινοποιούνται στο Τμήμα Φορολογίας για κάθε δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση είναι οι ακόλουθες, κατά περίπτωση:

- (α) Πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εμπλεκόμενων ενδιαμέσων και των ενδιαφερόμενων φορολογουμένων, συγκεκριμένα:
 - (i) Όνομα·
 - (ii) Ημερομηνία και τόπος γέννησης (για φυσικά πρόσωπα)·
 - (iii) Χώρα φορολογικής κατοικίας·
 - (iv) Αριθμός Φορολογικού Μητρώου που έχει εκχωρηθεί σε ένα πρόσωπο από τις φορολογικές αρχές της χώρας διαμονής. Σε περίπτωση ενδιαφερόμενων φορολογουμένων Κύπρου και ενδιαμέσων Κύπρου, ο αριθμός φορολογικού μητρώου τους θα είναι ο αριθμός της φορολογικής τους ταυτότητας (ΤΙC)·
 - (v) Διεύθυνση του προσώπου, όπου δεν είναι γνωστός ο αριθμός φορολογικού μητρώου ή η χώρα φορολογικής κατοικίας·
 - (vi) Τα πρόσωπα που είναι συνδεδεμένες επιχειρήσεις με κάθε ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, όπου ισχύει.
- (β) Λεπτομέρειες για κάθε διακριτικό που καθιστά τη ρύθμιση δηλωτέα.
- (γ) Περίληψη του περιεχομένου της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, που να περιλαμβάνει:
 - (i) Αναφορά στο όνομα με το οποίο είναι κοινώς γνωστή (εάν υπάρχει),
 - (ii) γενική περιγραφή των σχετικών επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή ρυθμίσεων, χωρίς να αποκαλύπτονται εμπορικά, βιομηχανικά ή επαγγελματικά μυστικά ή εμπορικές διαδικασίες ή πληροφορίες, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη στη δημόσια τάξη.
- (δ) Η ημερομηνία κατά την οποία έχει γίνει ή θα γίνει το πρώτο βήμα για την εφαρμογή της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης.
- (ε) Λεπτομέρειες σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που συνιστούν τη βάση της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης. Αυτές περιλαμβάνουν τη φορολογική νομοθεσία των σχετικών δικαιοδοσιών στις οποίες βασίζεται η ρύθμιση. Εάν η ρύθμιση δεν συσχετίζεται με συγκεκριμένη φορολογική νομοθεσία, τότε δεν απαιτείται σχετική αναφορά.
- (στ) Η αξία της δηλωτέας διασυνοριακής ρύθμισης, αναλόγως του τύπου της συναλλαγής.
- (ζ) Το κράτος μέλος των ενδιαφερόμενων φορολογουμένων και άλλων κρατών μελών που ενδέχεται να επηρεάζονται από τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση.
- (η) Η ταυτοποίηση οποιουδήποτε άλλου προσώπου σε κράτος μέλος που πιθανό να επηρεαστεί από τη δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, υποδεικνύοντας με ποια κράτη μέλη συνδέεται το εν λόγω πρόσωπο. Σκοπός αυτής της πληροφόρησης είναι η δυνατότητα συλλογής πληροφοριών σε σχέση με τους συμμετέχοντες στη ρύθμιση που δεν εμπίπτουν στον ορισμό του ενδιαφερόμενου φορολογούμενου αλλά σχετίζονται με ένα κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένου και περιπτώσεων κρατών μελών από τα οποία προήλθαν έσοδα από επενδύσεις σχετικά με φορολογικό πλεονέκτημα.
- (θ) Ο μοναδικός αριθμός ρύθμισης που εκχωρείται στη ρύθμιση, όπου ισχύει.

Αριθμός ρύθμισης.

51.-(1) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η υποχρεωτική αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις είναι αποτελεσματική, ειδικά όταν περισσότεροι από ένας ενδιάμεσοι ή ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι είναι υπόχρεοι να υποβάλουν πληροφορίες, έχει συμπεριληφθεί ένα επιπλέον πεδίο πληροφόρησης που θα περιέχει τον αναγνωριστικό αριθμό ρύθμισης. Ο «αριθμός ρύθμισης» (Arrangement ID) είναι ένας αριθμός αναφοράς, μοναδικός για την δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, προκειμένου να διευκολυνθεί η τυποποίηση της διαδικασίας υποβολής, ο οποίος κοινοποιείται μεταξύ των κρατών μελών.

(2) Το Τμήμα Φορολογίας θα εκδίδει ένα αριθμό ρύθμισης για τη διασυνοριακή ρύθμιση και έναν αριθμό γνωστοποίησης μόλις υποβληθούν οι πληροφορίες. Ο «αριθμός γνωστοποίησης» (Disclosure ID) είναι το αποδεικτικό στοιχείο υποβολής της διασυνοριακής ρύθμισης για τον ενδιάμεσο ή ενδιαφερόμενο φορολογούμενο.

(3) Στις περιπτώσεις ύπαρξης πολλαπλών αναφορών για την ίδια ρύθμιση ισχύουν τα πιο κάτω βήματα:

- (α) Το πρώτο πρόσωπο που θα υποβάλει πληροφορίες σχετικά με την ρύθμιση θα λάβει τον αριθμό ρύθμισης και αριθμό γνωστοποίησης,
- (β) ο αριθμός ρύθμισης θα πρέπει να χρησιμοποιείται από άλλους ενδιαμέσους ή ενδιαφερόμενους φορολογούμενους για να υποβάλλουν με την σειρά τους τις αναφορές τους, όπου υφίσταται και εκεί και όπου είναι διαθέσιμος,
- (γ) θα λαμβάνεται ο αριθμός γνωστοποίησης όταν υποβάλλονται οι σχετικές πληροφορίες.

(4) Εάν περισσότεροι από ένας ενδιάμεσοι ή ενδιαφερόμενοι φορολογούμενοι είναι υποχρεωμένοι να υποβάλουν πληροφορίες, ο Αριθμός Ρύθμισης δύναται να εμφανίζεται σε όλες τις υποβολές πληροφόρησης της ίδιας ρύθμισης, ώστε αυτές οι υποβολές να μπορούν να συνδεθούν με μία μόνο ρύθμιση στο κεντρικό μητρώο.

(5) Η έκδοση αριθμού ρύθμισης δεν σημαίνει με κανέναν τρόπο ότι το Τμήμα Φορολογίας αποδέχεται ή συμφωνεί, εγκρίνει τη φορολογική μεταχείριση ή τις φορολογικές συνέπειες της ρύθμισης όπως περιγράφεται κατά την υποβολή.

52. Η μορφή και ο τρόπος λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος υποβολής θα καθοριστεί σε ανακοινώσεις/εγκυκλίου που θα εκδίδει το Τμήμα Φορολογίας κατά διαστήματα.

Μορφή και τρόπος λειτουργίας του ηλεκτρονικού συστήματος υποβολής.

Αίτηση στο δικαστήριο.

4 του 1978
23 του 1978
41 του 1979
164 του 1978
159 του 1988
196 του 1989
10 του 1991
57 του 1991
86(I) του 1994
104(I) του 1995
80(I) του 1999
153(I) του 1999
122(I) του 2002
146(I) του 2004
214(I) του 2004
106(I) του 2005
135(I) του 2005
72(I) του 2008
46(I) του 2009
136(I) του 2010
163(I) του 2012
197(I) του 2012
198(I) του 2012
91(I) του 2013
78(I) του 2014
79(I) του 2014
108(I) του 2015
188(I) του 2015
37(I) του 2016
97(I) του 2017
44(I) του 2018
50(I) του 2018
26(I) του 2020
77(I) του 2020
126(I) του 2020
62(I) του 2021
63(I) του 2021
64(I) του 2021.

53.-(1) Ένας ενδιάμεσος ή ενδιαφερόμενος φορολογούμενος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της εκτελεστέας απόφασης του Τμήματος Φορολογίας, η οποία πρέπει να είναι γραπτή, αιτιολογημένη και να κοινοποιηθεί στον επηρεαζόμενο ενδιάμεσο ή ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, για επιβολή διοικητικού προστίμου, με δύο τρόπους:

- (α) Με ιεραρχική προσφυγή στο Εφοριακό Συμβούλιο, εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση του Τμήματος Φορολογίας κοινοποιήθηκε

επίσημα στον ενδιάμεσο ή ενδιαφερόμενο φορολογούμενο. Το βάρος της απόδειξης φέρει ο ενδιάμεσος ή ο ενδιαφερόμενος φορολογούμενος που προσφεύγει κατά του διοικητικού προστίμου.

(β) Με διοικητική προσφυγή στο Διοικητικό Δικαστήριο, εντός εβδομήντα πέντε (75) ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση του Τμήματος Φορολογίας κοινοποιήθηκε επίσημα στον ενδιάμεσο ή ενδιαφερόμενο φορολογούμενο, βάσει των διατάξεων του άρθρου 146 του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας και του περί της Ίδρυσης και Λειτουργίας Διοικητικού Δικαστηρίου Νόμου.

(2) Για σκοπούς εξέτασης της ιεραρχικής προσφυγής από το Εφοριακό Συμβούλιο εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, οι διατάξεις των εδαφίων (3), (4), (5) και (6) του άρθρου 20Α του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμου, όπως τροποποιείται και αντικαθίσταται.

Εκδόθηκε στις 29 Οκτωβρίου 2021.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ
Υπουργός Οικονομικών.